

5 FÖRSTAJAGETS EMOTIONALVÄSEN

EMOTIONALMEDVETENHETEN

5.1 Allmänt

¹Emotionalmedvetenheten är (frånsett atommedvetenheten) av sex slag, svarande mot de sex emotionala molekylarslagen. Närmare upplysningar om dessa sex slag föreligga icke. Det får bli framtida forskningens sak att sänslägga dessa sex olika grader av illusivitet, möjliggjorda genom mentalatomernas involvering till emotionalmateria.

²Icke heller veta vi något exakt om de impulser som utlösa de i och för sig mentalt blinda attraktions och repulsionsenergierna.

³Det gäller om emotionala medvetenheten som om alla andra slag av medvetenhet: den är monadens möjlighet till medvetenhet i detta materielag, dess sätt att uppfatta och yttra sig i detta.

⁴Människans emotionalliv är dels det subjektiva under fysisk existens, dels det objektiva i emotionalvärlden sedan hon avlagt sina fysiska höljen. Såsom fysisk varelse upplever hon emotionalhöljets medvetenhet i stort sett endast såsom begär, känslor och fantasiexpansioner.

⁵Människan har två fysiska höljen (49:2-4; 49:5-7) och två mentala (47:1-3; 47:4-7). Denna tudelning såväl som konstruktionen av triaderna beror icke så mycket på materiens natur (vars sammansättning är kontinuerlig) som på nödvändigheten att sätta spärrar för medvetenheten. Utan spärrar skulle individerna föredraga att leva i högsta molekylarslagen och skulle medvetenhetsutvecklingen oerhört försvåras. Det är nödvändigt att medvetenhetsaktiveringen börjar från grunden. Detta sker visserligen systematiskt i de tre lägsta naturrikena. Men det är nödvändigt även i människoriket, tills individen aktiverat mentalmedvetenheten från grunden och byggt ett i esoterisk bemärkelse "konkret" mentalsystem, som överensstämmer med verkligheten, utgör den fasta grunden för intuitionen, den kausala såväl som den essentiala.

⁶Emotionalmedvetenheten har ingen betydelse för förståelsen av verkligheten, såsom fysiska och mentala medvetenheten har, emedan den endast tillhandahåller den drivkraft som behövs för aktiveringen av mentalmedvetenheten. En tudelning av emotionalmedvetenheten i lägre och högre skulle motverka detta syfte. Det är tvärtom av största betydelse, att emotionala attraktionsenergierna bli dominerande, om utvecklingen icke skall äventyras genom hatets söndringstendens, som förlamar viljan till enhet.

⁷Det emotionala är hos mannen positivt (drivande), hos kvinnan negativt (mottagande). Därför blir kvinnan lättare offer för allsköns emotionala impulser från det undermedvetna och omvärlden.

⁸I emotionala medvetenhetsutvecklingen kan man urskilja tre stadier: barbar-, civilisations- och kulturstadiet. Civilisationsstadiet utmärks av en fortgående aktivering av mentalatomerna i emotionalmolekylerna, vilket medför en sammanvävnad av emotional- och mentalhöljerna med aktivering av de två lägsta mentala molekylarslagen (47:6,7) som resultat.

⁹Förstatriadens medvetenhet når aldrig över det mentala (47:4). Men jaget kan, med hjälp av högre atomslag involverade i lägre materielag, i högsta emotionala medvetenheten (48:2) och mentala perspektivmedvetenheten (47:5) nå andratriadens kausala och essentiala medvetenhet via centra i kausalhöljet; det emotionala kan nå essentialmedvetenheten, och det mentala kan nå kausalmedvetenheten. Många, som fått veta detta, tro sig därmed genast ha den möjligheten och uppleva i emotionalvärlden allt de hört sägas om övermänskliga världar. Inbillningskraften är som alltid suverän.

5.2 *Emotionalmedvetenhetens natur*

¹Emotionalmedvetenheten är djurrikets speciella medvetenhet. De högsta (kausaliseringsfärdiga) djuren ha också förvärvat förmågan att spontant uttrycka högsta emotionala attraktion.

²Fjärde naturrikets speciella medvetenhet är mentalmedvetenheten (47:4-7). Att mycket felas i det avseendet, visar mänsklighetens efterblivenhet i utvecklingshänseende. Vi ha kastats tillbaka på grund av vår inställning till dem som haft kunskapen och velat ge oss den. Vi ha rentav försummat att odla det högre emotionala. En stor del av mänskligheten står fortfarande kvar på eller i närheten av barbarstadiet (bevisat av ständiga återfallet i barbari), något vi borde lämnat bakom oss för flera miljoner år sedan.

³Emotionalmedvetenheten är till sin natur blind energi, blind drift eller det människan kan uppfatta som "dynamisk vilja". Den är värdefull såsom drivkraft. Men den är kunskapsoduglig, rentav kunskapsfientlig. Allt i emotionalvärlden är lögn. Ju förr ockultisterna inse detta, desto förr ha de förutsättningar att förvärva kunskap om verkligheten.

⁴Man kan säga, att medvetenhetsaspekten helt saknas i det ursprungliga emotionala. Det emotionala är i detta avseende intet självständigt led i medvetenhetens utveckling. Vad som finns i det emotionala av något medvetet eftersträvat, beror på den syntetiserande triadmedvetenheten eller mentalmolekylens inverkan på emotionalatomen. Det emotionalas ursprungliga uppgift var att aktivera ("dynamisera") möjligheten till mentalitet. Denna tar sin början i växtriket och ökas ständigt i djurriket. Det emotionalas betydelse ligger däri, att det utgör en aktiverande förmedling mellan fysisk och mental medvetenhet. Och den betydelsen är stor. Ty det är i emotionalmaterien det mentalas aktivering kan påbörjas. Själva mentaliseringen av emotionalmedvetenheten kan indelas i tre huvudstadier: "begär", känsla och fantasi. Det s.k. känslolivet är lägsta mentalmedvetenhetens (47:7) aktivitet i det emotionala, och fantasilivet är resultat av det näst lägsta mentala (47:6).

⁵Det är i emotionalmedvetenheten kampen börjar mellan egoismen (repulsionen) och osjälviskheten (attraktionen), mellan självhävdelsen (repulsionen) och tjänandet (attraktionen). Den fortgående förändringen av det emotionala beror på attraktionens inverkan. Vibrationerna i emotionalmaterien verka antingen attraherande eller repellerande. I de högre molekylarslagen överväga de attraherande, i de lägre de repellerande.

⁶De, som aktiverat medvetenheten endast i de lägre molekylarslagen, äro mer utsatta för och lättare påverkade av de repellerande vibrationerna. Vilkendera som överväger, beror på individuella egenartens självförvärvade tendens till attraktion eller repulsion samt på graden av svårighet att uppnå högre emotionalstadiet med dess enhetsvilja.

⁷Allt emotionalt är egoistiskt, om än i grövre eller finare grad ("andlig egoism"). Allt oegoistiskt härrör från det essentiala (enheten), om än endast en fläkt därifrån. Mer utpräglat visar det uppvaknandet av enhetscentrum i kausalhöljet.

⁸Eftersom emotionaliteten är det enda slag av medvetenhet som icke har något med verklighetsuppfattningen att göra, lämpar den sig för fantasteri. Dylikt kommer särskilt till uttryck vid varje övergång från en världsepok till en annan, såsom vår egen tids övergång från Fiskarnas till Vattumannens zodiakepok. Fantasien blir då suverän, individen kan inbilla sig vad som helst och taga alla hugskott såsom uttryck för konst, kultur, bevis på högre utveckling etc., och även kunskap om livet. Den esoteriska historien är full av exempel på liknande kaos inom alla områden vid övergången från Vädurens till Fiskarnas epok. Det var i dylikt kaos kristendomen kom till med sin totala förvrängning av alla gnostiska symboler. Vi uppleva motsvarande galenskaper inom alla livsföreteelser (politiken, filosofien, kulturen, konsten, ockultismen etc.).

⁹Själva intensiteten i emotionalmedvetenheten gör att dess illusioner förnimmas som sanna verkligheten och gör människorna fångna i dess illusioner, vilka äro rena fantasikonstruktioner. Intensiteten beror på möjligheten att direkt förnimma energiaspekten i emotionalmaterien.

¹⁰Förälskelsen är typisk emotional: mentalt blind attraktion, lika mentalt blind som motsatta, oersonliga hatet. Det rent emotionala är attraktion–repulsion; i sina två extrema motsatser altruism –egoism. Motsatsen går igen i begreppen gott och ont (rätt och orätt äro, såsom renodlade, mentala begrepp). På lägre stadier förefaller “gott” att vara allt som tillgodoser egocentriciteten, ont allt motsatt denna. På högre stadier är gott allt som är i överensstämmelse med Lagen, oberoende av “jaget”.

¹¹De olika slagen av molekylar emotionalmedvetenhet kunna snabbt avlösa varandra. De flesta människor kunna också på hur kort tid som helst kastas mellan högsta och lägsta uppnådda. Indelningen är avsedd endast som orientering och får alltså ej uppfattas så, att uppnådd nivå på något sätt är konstant. Dagliga meditationens uppgift är att underlätta för individen att hålla sig uppe i det högre.

5.3 *Emotionalmedvetenhetens betydelse*

¹På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium är emotionalmedvetenheten allttjämt den ojämförligt viktigaste.

²På detta stadium är monaden i triaden mer eller mindre permanent centrad i triadens emotionalatom och dirigerar därifrån de fysiska höljena.

³Men även för människor på högre stadier är emotionalmedvetenheten av mycket stor betydelse för deras utveckling, för såväl mystikern som mentaljaget. Det är således stort misstag att, som många högintellektuella göra, försumma att odla det emotionala. Utan emotionalmedvetenheten och dess effektiva medverkan kan förstajaget icke bli ett andrajag.

⁴Med det enbart mentala kan mentaljaget visserligen nå kontakt med det lägsta kausala (47:3) men icke nå det essentiala (46:7). Det mentala är nödvändigt för att individen skall bli ett andrajag. Men det är först genom samverkan mellan det högsta emotionala och det högsta mentala som detta blir möjligt.

⁵Det högre emotionala (48:3) möjliggör förvärv av attraktionens egenskaper, är nödvändigt för kontakt med essentialmedvetenheten och tillhandahåller den dynamiska energi som människan måste lära sig behärska. Det är via det högre emotionala, som mystikern kan mottaga inspirationer från visdomens och kärlekens värld (46), inspirationer nödvändiga för livsförståelsen, energier nödvändiga för självförverkligandet. Det är med attraherande (48:2,3) fantasiens energier mentaljaget kan konstruera bryggan mellan förstajagets mentalmolekyl och andrajagets mentalatom.

⁶Det är först när människan inser, att förstajaget icke kan lösa tillvarons problem, som hon gör sig mottaglig för inspirationerna från andrajaget. Det är också först då hon söker kontakt med tillvarons enhetsmedvetenhet (essentialmedvetenhet)

⁷Mystikern (emotionalisten) föraktar förnuftet, inseende att förnuftet (på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium; 47:6,7) icke kan lösa livsproblemen. Ockultisten föraktar det emotionala, eftersom känslan (på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium; 48:4-7) med dess dragning till det fysiska och dess repellerande vibrationer utgör ett hinder för livsförståelsen och självförverkligandet.

⁸Den högintellektuelle föraktar det emotionala, enär de “normala” känslotillstånden med sina depressioner, sin förfelade sentimentalitet, sin förmåga att verka mentalt desorienterande etc. bli hinder för hans mentala suveränitet.

⁹Historien visar, att mänskligheten befinner sig på emotionalstadiet och att (som Schopenhauer riktigt påpekat) den i stort sett endast begår dumheter. Den tid, som förflutit sedan Rousseau och Schopenhauer, har endast ytterligare bekräftat deras omdömen. Frågan är, om mänskligheten i sin omätliga dårskap skall förinta sig själv och allt liv på vår planet. Så nog förstår man, att “de mentalt suveräna” (som tillgodogjort sig det mesta av mänsklighetens samlade ideer) förakta dylikt känsloliv, som styr förnuftet.

¹⁰Det emotionala (med det lägre mentala, 47:6,7) saknar möjlighet att utforma en med verkligheten överensstämmande livsåskådning, enär icke en gång emotionala geniet (s.k. helgonet) har tillgång till det högre mentala (47:4,5) och ännu mindre till idévärlden (47:1-3). Idévärldens ideer äro nämligen nödvändiga för riktig världsåskådning, och denna måste ligga till grund för riktig verklighetsuppfattning.

5.4 Det emotionala är energikälla

¹Esoterikern är på sin vakt mot det emotionalas intensiva illusionism, som behärskar mänskligheten, även spiritualisterna och ockultisterna. Men han inser också det emotionalas nödvändighet. Det emotionala är till sitt ursprungliga väsen dynamisk, blind energi. På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium och i innevarande emotionaleon har emotionaliteten sin största betydelse såsom energifaktor och är emotionalvärlden den värld i vilken människan kan betjäna sig av dynamis. Utan den kraften är människan passiv, inaktiv.

²Emotionalviljan är starkaste viljan, även hos dem som i flera inkarnationer försummat sin emotionala utveckling. Sådana tycka sig därför opåverkade av det emotionala och tro sig ha övervunnit de stadierna. Men ställd inför katastrofer och utsatt för påfrestningar och prövningar, som höra till helgonets slutprov, väcks människan ur sin emotionala apati. Först med förvärv av perspektivmedvetenhet har hon möjlighet att bli ett mentaljag.

³Svårigheten är att kunna använda emotionaliteten rätt. Den får icke behärska individen utan måste vara hans lydiga tjänare. Det är mycket mänskligheten går miste om, så länge den missbrukar sin kunskap och sin makt. Både kunskap och makt äro gåvor, som icke ges för att motverka livets mening.

⁴Människan behöver det emotionala också för sin skapande verksamhet. Denna skaparkraft befrämjas bäst av visualiseringsförmågan, som lärjungen uppmanas att särskilt utveckla. Denna förmåga behövs också för byggandet av "bron" mellan det mentala och kausala.

⁵Enligt Hamann äro "spontan känsla, iakttagelse och fantasi" det konstnärliga skapandets eviga huvudkällor, alltså väsentligen emotionalt. Detta är riktigt i och för sig. Sedan beror resultatet på diktarens utvecklingsnivå. Den emotionala skaparkraften är outtömlig, särskilt under påverkan av mentala ideer.

⁶Lärjungen får lära sig att rätt använda sin emotionalmedvetenhet såsom energikälla, drivkraft för att från det högsta emotionala via enhetscentrum i kausalhöljet nå kontakt med enhetsvärlden, intuitionens, visdomens och kärlekens värld, planethierarkiens numera (efter år 1925) lägsta värld, där alla kunna mötas. Det är således förfelat att försumma högre emotionala medvetenheten, som ingenting har att göra med sentimentalitet och stämningstillstånd eller skapande illusionens gyckelspel utan är vilja till enhet, enhetssträvan och målmedvetenhet.

⁷Emotionaliteten behövs för esoterikern särskilt i tre avseenden: för kontakt med essentialvärlden, för byggandet av "bron" mellan mentalmolekylen och mentalatomen, för slutliga uppgåendet i andrajaget.

5.5 Fantasi

¹Fantasien, som är en sammansmältning av emotional- och mentalmedvetenhet, bör rätteligen tilldelas en särskild mellanställning. Den utgör den konstnärliga skaparkraften hos diktare, konstnärer och musiker. Den når sin högsta förmåga av konstutövning utöver princip tänkandets produkter, driven av emotionalviljans dynamiska energi. När fantasien är i överensstämmelse med verkligheten, kan den komma i kontakt med enhetsmedvetenheten. Detta förutsätter esoterisk kunskap.

²Risken är emellertid, att den förlorar sig i rymder, där den tror sig vara allvetande och allsmäktig, vilket lätt sker innan perspektivtänkandets sunda förnuft och mentala kontroll nått erforderlig styrka. Beklagliga följden därav är alla de mänskligheten desorienterande ideologierna.

De flesta filosofiska systemen äro med all sin till princip tänkandet hörande logik i grunden fantasifoster.

³Fantasien är ett mäktigt verktyg i meditation och i expansion av medvetenheten. Men ifråga om mentala system är det fakta och logik som gälla.

⁴I emotionalvärldens högre regioner och i mentalvärlden är fantasien allsmäktig, enär den kan omforma dessa världars materier efter behag och utan att individen vet hur detta går till. Det är därpå det beror, att alla klärvojanter bli förvillade. De tro, att de ha kosmisk allvetenhet och att allt de föreställa sig också är bestående verklighet. Alla de esoteriska fakta om högre världar etc., som medier och klärvojanter få höra talas om, återfinna de i sin "andevärld". Allting kopieras av fantasien i emotionalmaterien och blir därmed "objektiv verklighet", som de kunna konstatera och som alltså utgör definitiva beviset på att de sett rätt.

⁵Emotionala fantasien (48:2,3) har sin mentala motsvarighet i vad man skulle kunna kalla "mental fantasi" (47:4,5), som kan uppfånga en "vision" från idévärlden (47:3), vision som efterlämnar ett intryck omformat till mentalidé (en konception, vars energi tvingar fantasien till uppfattbar konkretisering), som kan uppfångas på emotionalstadiet och av emotionalfantasiens erhåller skönhet och färg. Det är en mäktig företeelse, som lätt kan bli fatal, om uppfångaren saknar mental balans, utpräglat sinne för proportioner och perspektiv. I detta fall ser han, tror han, kan han arbeta endast för denna "idé", som håller honom fången. Han kämpar våldsamt för den var han än befinner sig i politiska, sociala, filosofiska, vetenskapliga etc. sammanhang. Den fixa idén kan göra honom till sadist, villig att röja undan alla som hindra honom och vilka han betraktar som sanningens fiender.

⁶I mindre extrem form påträffas dylika personer i alla slags organisationer, kyrkor etc. Tyvärr är denna fantasienergi smittsam och har, när den väl satt sig fast hos en människa, alltför lätt att rycka många andra människor med sig.

⁷Allt slags fanatism är en osund företeelse, som esoterikern bestämt tar avstånd ifrån. Verklighetsideerna äro sina egna förespråkare. De tala för sig själva utan reklam och agitation. De, som icke omedelbart inse deras verklighetshalt, äro helt enkelt omogna för den kunskapen.

⁸Det som exoteristerna kalla verklighetsflykt är ofta flykt från en fantasivärld (illusions- och fiktionvärld, som de oinvidga leva i) till en annan. Flykten kan vara berättigad, om den nya världen är bättre än den gamla, mer i överensstämmelse med de fundamentala principerna för sanning, godhet, skönhet och alltså i närmare kontakt med livslagarna. Det är en nödfallsåtgärd i vår kaotiska värld, där alla gamla föreställningar befinna sig i upplösningstillstånd.

5.6 Det emotionala är brygga till det kausala och essentiala

¹Innan individen blivit kausaljag, måste han även som mentaljag aktivera sin högre emotionalmedvetenhet för att kontakta enhetsvärlden och kunna mottaga enhetsenergier. Underlåter han detta, finns risk för att han "isolerar sig i elfenbenstornet" och ej når andra, hur mycket han än agiterar. Liksom teologerna predikar han då för döva öron eller för kyrkliga öron, som vilja höra endast det som lugnar deras gnagande livsinstinkt.

²Att odla känslor tillhörande det högre emotionala (48:2,3) utvecklar oss mer än att odla lägre förnuftet (47:6,7). Dessa känslor påverka kausala övermedvetenheten och såsom attraktion även enhetsmedvetenheten (det essentiala, 46). Dessa emotionalvibrationer passera även genom vår övermedvetna kausalmedvetenhet (47:2,3) och efterlämna alltid spår, hur svag aktiveringseffekten än är.

³Den, som från 48:2 kan få direkt, spontan, tillfällig kontakt med essentialvärlden, upplever en essential intuition och därmed essentialt vetande. Dylikt är alltid riskabelt att säga, ty alltför många ha alltför lätt att inbilla sig ungefär vad som helst. De kunna tro sig vara lärjungar, kausaljag och ännu högre jag, ty i emotionalvärlden är allt möjligt. Vi komma att översvämmas av allsköns profeter, och början är redan gjord.

⁴När enhetsenergierna (46) strömma ner i våra höljen och rätt uppfattas av emotionalmedvetenheten, följer därav att sinnet fylls med “den kärlek till allt levande, till individen (hurudan han än är), som är gränslös nog att tillåta total självuppgivning utan varje betingelse. Det betyder icke självuppgivelse eller självutplåning utan är aktiva, handlande, spontana kärleken som förgäter de omedelbara instinkternas pockande krav: självbevarelseinstinkten, maktinstinkten”.

⁵Med aktiverad (konstant uppmärksam) högre emotional medvetenhet (48:3, attraktion) kan individen med esoterisk kunskap via enhetscentrum i kausalhöljet nå essentialvärlden (46:7). Odlas denna förbindelse, utvecklas viljan till enhet med effektivitet i tjänandet. Man frågar icke efter vad man har att ge, utan vad den andre behöver. Man glömmet sig själv och “identifierar sig” med den man vill hjälpa.

5.7 Två världar

¹Mänskligheten kan förvärva objektiv medvetenhet i fysiska etervärlden och emotionalvärlden, och de äro därför de enda två den kan veta något om. De äro människans två världar. För mental objektiv medvetenhet fordras även kausal objektiv medvetenhet. Människan kan alltså icke utforska mentalvärlden, och alltså finnas för henne inga högre världar.

²Fysiska världen kalla metafysiker sedan gammalt för “sinnevärlden” och emotionalvärlden för “andevärlden”, liksom spiritisterna och allsköns ockultister. Alla i andevärlden äro allvetande, auktoriteter för dem som i seanser lyssna till andarnas budskap. De äro också auktoriteter för de klärvoajanter som kunna iakttaga hithörande emotionalväsen.

³Ifall teologerna tro på “ett liv efter detta” (vilket många i sällskap med biskop Anders Nygren icke göra), så tala de liksom spiritisterna om två världar, sinnevärlden och andevärlden.

⁴De, som orda om fler världar, ha hämtat kännedom därom från esoteriken.

⁵Varken klärvoajanter av otalet slag, de många slagens yogier eller i vår tid ständigt växande antalet ockultister ha (vad de än tro och säga) nått över emotionala verkligheten, som för dem är “andliga verkligheten”. De sakna möjlighet att förvärva objektiv medvetenhet om högre världar.

⁶Rudolf Steiner hade emotional objektiv medvetenhet (klärvoajans). Han kunde konstatera existensen av de två världarna, fysiska och emotionala. I likhet med spiritisterna antog han, att det icke fanns fler världar än “sinnevärlden och andliga världen”. Och på den erfarenheten byggde han upp hela sin ockulta världsåskådning.

⁷Yogierna gå ett steg längre: de ha konstruerat en övermedvetenhetens värld, som de kalla nirvana, vari de anse jaget förintas. Men det är icke monaden utan förstajaget som däri förintas. Om mentalvärlden och kausalvärlden veta yogierna ingenting, såvida de ej anammat esoteriken.

⁸Martinus har förmodligen fått beteckningen “kosmisk medvetenhet” från rosenkruzarsekten Amorc, som skiljer mellan två slag av medvetenhet: fysisk och kosmisk medvetenhet. Med den beteckningen har han tydligen lyckats dupera esoteriskt okunniga, som icke inse att hans “kosmiska medvetenhet” är emotionalmedvetenheten och hans objektiva medvetenhet är emotional klärvoajans, alltså av samma slag som Steiners. Ännu har ingen lyckats förvärva en mental objektiv medvetenhet annat än som lärjunge till planethierarkien.

5.8 Emotionalvärlden

¹Emotionalvärlden består liksom alla världar av tre fundamentalt olika materielag: involveringsmaterien (primärmaterien), involutionsmaterien (sekundärmaterien) och evolutionsmaterien (tertiär och kvartärmaterien). Involveringsmaterien saknar medvetenhet, involutionsmaterien har aktualiserad passiv medvetenhet och evolutionsmaterien har aktiv medvetenhet.

²Emotionalvärldens primärmateria verkar såsom blind kraft. Emotionalvärldens sekundärmateria möjliggör uppfattning, känslor, fantasi, med olika grad av förnuftsinnehåll

beroende på procenttalet av mentalatomer i emotionalmolekylerna och procenttalen av molekylarslagen i emotionalhöljet.

³All involutionsmateria (atomer och molekyler) har passiv medvetenhet. När människan "tänker", formar hennes fantasi elementaler i emotionalmaterien, emotionala materieformer, levande emotionalväsen med aktiverad emotionalmedvetenhet, motsvarande medvetenheten i den mänskliga tanke som formade dem. Dessa väsens livslängd beror på graden av den emotionalenergi som frambragte dem. I regel varar denna någon minut, varefter formen upplöses och emotionalmolekylerna återgå till sina ursprungstillstånd.

⁴Det är involutionsmaterien med dess bedrägliga livsformer, som människorna taga för bestående verklighet och som är grund och orsak till mänsklighetens illusioner.

⁵Såsom beteckning på värld 48 är "emotionalvärlden" att föredraga framför den vanliga, "astralvärlden", enär emotionalformerna, som i stort sett utgöra den världen, äro formade av människornas emotionalmedvetenhet.

⁶En människa med tillräckligt stark fantasi studerar en helgonlegend och lever sig in i detta helgons liv. Så konstruerar hon omedvetet ett sådant helgon i emotionalvärlden och möter det, när hon "gått över".

⁷När mänskligheten uppnått mentalstadiet, kommer emotionalvärlden att bli tömd på sitt innehåll, frånsett naturrikenas emotionalhöljen och för mänskliga medvetenheten osynliga, formlösa primära involveringsmaterien.

⁸Emotionalmaterien formas under ett kritiskt skede i materiens involvering vid övergång från det mentala till det fysiska och i materiens evolvering vid övergång från det fysiska till det mentala. Något motsvarande fås även i evolutionsprocessen.

⁹Ännu föreligga icke tillräckliga fakta för att förklara hithörande företeelser. Vi ha endast fått veta, att planethierarkien icke räknar med emotionalvärlden såsom verklig för uppfattningen i samma mening som solsystemets sex övriga världar utan såsom obotliga illusivitetens värld, där objektiva medvetenheten (klärvoajansen) aldrig kan komma i kontakt med bestående verkligheten.

¹⁰Emotionalmaterien kallades i gamla esoteriska symbolspråket för "vatten" och mentalmaterien för "eld". Vid mötet mellan vatten och eld erhålles "dimma". Detta förklarar varför emotionalvärlden kallades "dimmornas värld": allting i denna värld är illusivt och bedrägligt. Det finns ingen möjlighet att i denna utforska verkligheten. Därför behövs kausalmedvetenhet, som kan "skilja vatten och eld åt", upplösa "dimman".

¹¹Ännu har icke något uttömmande verk om emotionalvärlden med alla företeelser i och alla missuppfattningar om denna sett dagen. Leadbeater har visserligen utfört ett storartat förarbete, men det mesta återstår ännu. Svårigheten är väl att få ett essentialjag att åtaga sig uppgiften. Det finns så mycket annat och viktigare i dagens läge.

5.9 Livet i emotionalvärlden mellan inkarnationerna

¹Den bedrar sig storligen som tror, att livet i emotionalvärlden är vad det var avsett till, en viloperiod mellan inkarnationerna. I emotionalvärlden har man visserligen inga obehag av organismen men så mycket mer obehag av emotionalmedvetenheten, känslorna tusenfalt förstärkta. I fysiska världen äro människorna i stort sett djävlar mot varandra, och man skall icke vänta sig annat i emotionalvärdens lägre regioner (48:5-7). Kaos är också värre i emotionalvärlden än i fysiska världen. Folk samlar där upp allt sladder från fysiska livet, och giftigheten spyr ut värre där än här. Alla hämningar falla, och nu som först visa sig människorna sådana de i själva verket äro. Först i de högre regionerna (48:4-2) upphör förljugenheten, förföljelsen och förgiftningen.

²Särskilt illa anskrivna i emotionalvärlden äro alla esoteriker, som våga förkunna sanningen: att kunskapen om verkligheten icke kan förvärfvas i emotionalvärlden, att alla idiologier äro

företrädna och samtliga förfelade, att människorna äro lika okunniga i den världen som i den fysiska och lika vilseledda, lika mycket offer för sina spekulationer, att varje slags forskning är utesluten, enär inga andra än kausaljag kunna konstatera fakta i den materien. De riktiga uppgifter "andarna" kunna lämna ha de erhållit från esoteriker i fysiska världen, icke från högre världar. Vidskepliga tron att emotionalvärlden är "andevärlden", att alla i den världen äro allvetande, tycks outrotlig. Människan förändras icke, blir icke visare genom att avlägga sina fysiska höljen. Endast fysiska sinnesförmåelserna saknar hon därefter. I stället bli emotionala "förmåelserna" så mycket intensivare, eftersom hithörande vibrationer icke längre dämpas av fysiska materien.

³I emotionalvärlden förekomma emotionalhöljen av djur, emotionala naturväsen, emotionaldevaer och människor. Dessutom förekomma av emotionalmedvetenheten formade elementaler av alla slag.

Däremot förekomma inga mentaljag, kausaljag, andrajag eller andra slags jag med kunskap om verkligheten.

⁴Gamla esoteriska talesättet, att "ingen i emotionalvärlden kan äga kunskap om verkligheten", gäller icke längre, enär allt fler, som efter år 1875 förvärvat denna kunskap i fysiska världen, förkunna denna sedan de "gått över". Talesättet var knappast riktigt formulerat, eftersom invigda i esoteriska kunskapsordnarna hade sådan kunskap. Men deras tysthetslöfte gällde även fortsatta existensen i "nya" världen; annars hade deras vetande uppsnappats av klärvoajanter eller klärådienter och vidarebefordrats till andra oinvigda.

⁵Emotionalhöljerna upplösas endast långsamt, allt eftersom emotionala medvetenheten förflyttas till allt högre molekylarslag. Men alltid blir något av lägre molekylarslag kvar, så att höljet i många fall finns även sedan människan lämnat det och övergått till mentalvärlden. Särskilt är detta fallet med dem som vunnit beundrare och "efterföljare" såsom "stora historiska - gestalter". Deras emotionalhölje tillförs oavbrutet ny emotionalmateria och därmed också förmågan att mekaniskt upprepa vad eftervärlden läst sig till och legenden tillagt dem. Ibland tages höljet i besittning av "magier" (individer som ha vetskap om metoderna härför), som önska spela rollen av den beundrade. Så finns höljet av de flesta historiskt ryktbara människorna kvar, så länge deras minne är bevarat och föremål för beundran. De, som efter övergången till emotionalvärlden fortfarande dyrka dessa idoler, kunna alltid räkna med att få återse dem. Det finns gott om plats för alla i emotionalvärlden med dess sex varandra genomträngande regioner. Visserligen har varje region sin speciella sfär, men på grund av den för hela världen gemensamma atommaterien finnas alla materier överallt.

⁶De tre lägre regionerna i emotionalvärlden sammanfalla med (genomtränga) fysiska världen. De tre högre regionerna äro fria fantasiens världar, där människornas tankar forma verkligheten efter behag. Livet i de tre lägre regionerna är i stort sett mentalt kaos. Människorna äro där om möjligt ännu mer desorienterade än i fysiska världen. Lika dras till lika, till sina ideologiska sekter och diskussionsinnehållet, där det icke enbart är skvaller (mestadels giftigt, hågkomster från fysiska livet), är ändlösa, meningslösa debatter om religion, filosofi, politik etc.

⁸Tre bilder:

⁹Sinnett höll ständiga föreläsningar i teosofi för dem som ville lyssna. Bismarck redogjorde för sina trogna om det vansinniga i Wilhelm II:s politik. (Man erhåller ständigt nyheter från fysiska världen, dels genom nykomlingar, dels genom klärvoajanter.) En general, som stupat i första världskriget, frågade, var han befann sig: "Är detta himlen, ger jag inte mycket för det; är det helvetet, är det bättre än jag trodde."

¹⁰Ifråga om de uppgifter, som lämnats om individerna i emotionalvärlden, gäller, som om allt annat, att det alltid finns undantag från regeln. De, som hänga fast vid detta slags tillvaro eller ha särskilda intressen för dem i det fysiska eller se som uppgift att hjälpa och undervisa etc., kunna avsevärt förlänga sin vistelse där.

¹¹Sålunda har engelska drottningen Elisabeth I först nyligen övergått till mentalvärlden. Hon kvarhölls av sitt intresse för England och dess politik. Det finns gott om gamla indier, vilka tjänstgöra som s.k. controllers vid spiritistiska seanser. Det är alltid riskabelt att dogmatisera. Ingenting är "fast". Man måste skilja mellan generellt och individuellt.

¹²Den religiösa föreställningen, att livet i emotionalvärlden skulle vara en skärseld, i vilken själen renades, tillhör religiösa fikcionalismen. Att man icke kan tillgodose de emotionala begär, som behöva organismen för sin tillfredsställelse och att dessa begär kunna (alldeles i onödan för dem som bruka sin vilja) vålla lidande, är riktigt. Men det är ingen skärseld i egentlig bemärkelse. Det är fysiska livet man kunde beteckna som både helvete och skärseld, icke livet i emotionalvärlden.

5.10 Planetens emotionaleon

¹Vi befinna oss i vår planets emotionaleon, som enligt normalplanen för medvetenhetsutvecklingen är anslagen för emotionalmedvetenheten. I emotionaleonen är det emotionala egentliga dynamiken. I mentaleonen blir det mentalmedvetenheten, som består dynamiken. Mentaljagen, vilka uppnått det utvecklingsstadium som blir allmänt under mentaleonen, kunna också använda mentalenergien. De utgöra ett fåtal, lärjungar till planethierarkien. Men med de monader, som överförs till vår planet, har normalplanen icke kunnat fullföljas.

²Emotionalvärlden är djurrikets speciella värld och emotionalmedvetenheten djurens speciella slag av medvetenhet. Emotionaleonen är den utvecklingscykel under vilken djuren normalt borde kausaliserat, förvärva eget kausalhölje och därmed transmigrera till människoriket.

³Vår mänsklighet kan i stort sett indelas i två kategorier: ca 40 procent av mänsklighetens totala antal (60 miljarder) ha kausaliserat på vår planet för 22-18 miljoner år sedan och 60 procent överförs hit från andra håll. Dessa 60 procent borde normalt ha uppnått mentalstadiet (ha monaden centrad i triadens mentalmolekyl) redan vid överföringen hit.

⁴I stället befinner sig största delen ännu på lägre emotionalstadiet (repulsionens stadium) och endast en mindre andel på högre emotionalstadiet (attraktionsstadiet, mystikerstadiet) och ännu färre på mentalstadiet.

⁵Med vetskap om detta ser man med förundran på människorna i deras känsla av självmärkvärdighet. De tycka sig vara så duktiga, om de kunna något mer än andra, veta något mer än andra, begripa något mer än andra, förstå något mer än andra. Man får en vision av tuppen högst uppe på gödselstacken, som tycker sig märkvärdig för att han kan gala.

5.11 Mänskligheten på emotionalstadiet

¹Det är hög tid att människorna börja lära känna sig själva, åtminstone vad gäller det emotionala.

²Mänskligheten befinner sig på emotionalstadiet, och dess två fundamentala behov äro fysiska försörjningsbehovet och emotionala behovet, dessa två behov tagna i vidaste betydelse. På emotionalstadiets lägre nivåer (repulsionsnivåerna) tillgodoses egoistens omätliga habegär och hatbegär. Den kulturelle däremot strävar att minska sina fysiska behov för att desto mer kunna ägna sig åt andra intressen, i stort sett bestämda av utvecklingsnivån.

³När en människa nått över barbarstadiet, är hon ett emotionaljag. Hon förblir ett emotionaljag, så länge emotionalmedvetenheten är mest intensiva slag av medvetenhet. Hos de flesta äro alla yttringar av aktiv medvetenhet fortfarande av emotional natur. När en människa förvärvat mentalvilja och med denna kan behärska emotionalviljan, är hon ett mentaljag. Dit når hon genom förvärv av perspektiv (47:5) och systemtänkande (47:4).

⁴Högre medvetenhet behärskar lägre slag, när högre slaget blivit lika aktiverat som det lägre.

Därvid råder ett korrespondensförhållande. Principtänkandet (47:6) kan icke behärska de två högsta emotionala medvetenheterna (48:2,3). För att kunna behärska emotionala fantasien i dessa molekylarslag fordras i regel perspektivtänkande (47:5).

⁵Eftersom emotionalhöljet innehåller sex slag av emotionalmolekyler, finnas också sex slag av emotional medvetenhet. En stor del av studiet av dessa faller inom djurriket med början inom högsta stadierna i växtriket. Detta blir forskningens, den s.k. djurpsykologiens, sak. Forskare, som sysslat med hithörande problem, ska inkarnera, när förutsättningen finns för förståelse av den medvetenhetens natur och mänskligheten inser sin uppgift att övervaka djurmonadernas medvetenhetsutveckling.

⁶Detta speciella emotionalrike borde mänskligheten ha bakom sig. Ty egentligen är emotionalmedvetenheten djurens speciella och mentalmedvetenheten människans. Tyvärr har normala utvecklingens schema icke kunnat hållas. Följden av att vi fördrevo planethierarkien i Atlantis blev att mänskligheten kastades tillbaka i sin utveckling (svarta prästerskapets bragd) och fortfarande lever kvar i emotionalmedvetenheten. Planethierarkien har emellertid förklarat sig beredd att åter framträda. Det beror på mänskligheten, om detta blir möjligt. Om vi icke återkalla hierarkien i nya zodiakepoken med dess enastående möjligheter till mental medvetenhetsaktivering, finns risk att det dröjer ytterligare tusentals år.

⁷På emotionalstadiet befinna sig över 95 procent av nuvarande mänskligheten. Denna befinner sig till c:a 85 procent på lägre emotionalstadiet (barbar- och civilisationsstadiet). C:a 15 procent har lyckats nå över det lägre emotionala. Planethierarkien räknar med att i den Vattumannens zodiakepok, som nyligen tagit sin början, allt fler människor på högre emotionalstadiet och mentalstadiet ska kunna inkarnera för att fortsätta sin medvetenhetsutveckling. Det är de redan inkarnerade människornas sak att göra "andliga klimatet" lämpligt för dessa.

⁸Människorna veta icke, att de i fysiska världen äro omslutna och genomträngda av emotionalvärlden, mentalvärlden, idévärlden (för att hålla oss till dessa). De kunna leva ett fysiskt liv, ett känsloliv, ett tankeliv och ett idéliv. Eftersom de flesta icke äro intresserade av tankeproblem eller av "ideer som styra världen" (tillhöra medvetenhetens evolutionsprocess), har jagmedvetenheten att välja blott mellan fysiska upplevelser, känslor och fantasi- skapelser; medvetenheten begränsad till de två lägsta världarna.

⁹De flesta leva rätt och slätt sitt fysiska liv, i stort sett på sina vanor med dagsupplevelser. Att de dessutom leva ett känsloliv, som subjektivt sett är mycket intensivare än det fysiska, tyckas de icke inse. I vår tid med dess omvälvningar i politiskt, socialt, tekniskt, kulturellt avseende leva de flesta i emotionalt kaos med fruktan för framtiden (den s.k. livsångesten) som grundstämning. När denna fruktan blir akut, trösta sig många med tron på en gudomlig hjälpare.

¹⁰Människornas känsloliv rör sig i samma emotionala vibrationsskikt som allmänna opinionens, påverkas och förstärks av dessa.

¹¹Så länge mänskligheten befinner sig på civilisationsstadiet (och dit höra fler än envar tror), kan individen visa prov på egenskaper, som höra till lägsta barbarstadiet. Människor äro ett konglomerat av snart sagt alla dåliga och många goda egenskaper. På högre utvecklingsstadier förvärvar människan allt fler goda egenskaper. De dåliga har hon en gång haft, och allt hon haft finns kvar i triadens undermedvetna. Såsom allt undermedvetet kunna de dåliga väckas till liv i ny inkarnation, ifall tillfälle erbjudes. Visserligen blir det allt svårare ju högre nivån, men möjligheten finns. I regel bevaras individen därifrån genom uppväxtmiljön. Men hos barn kan man lätt igenfinna även de sämsta egenskaperna (t.ex. grymhet), innan de passerat detta genomgångsstadium.

¹²Om människorna i allmänhet kan sägas, att de flesta synas sakna "själ". Visserligen ha alla ett kausalhölje, men dess medvetenhet tillhör det övermedvetna, som är oåtkomligt för alla som icke nått kulturstadiet (det högre emotionala, attraktionsstadiets enhetssträvan).

¹³Människorna behärskas av sina känslor, och dessa utgöra de drivande krafterna i deras

tänkande, sägande och görande. De måste taga sig uttryck, och det är därför bland annat sladderbegäret är oemotståndligt och oförmågan att tåga så påtaglig. Befinner sig individen då i det lägre emotionala med dess repulsion och aggressivitet, blir talet och handlandet utslag av hat (med dess otaliga nyanser till allt mer förfinade uttrycksätt).

¹⁴Den individ, som för egen del lyckats lösa sina hämningskomplex och genom att skickligt utnyttja omständigheter nått framgång i livet, blir typiskt nog ofta en aggressiv, hänsynslös "buffel" med nietzscheanska övermänniskolater, vilket verkar oemotståndligt komiskt på alla som förvärvat humoristens sinne för proportioner. Vilken löjlig figur är han icke i deras ögon som ha kunskap om utvecklingsnivåerna!

¹⁵”Relativt få människor tänka. Resten sysslar med känslor, känslöbetonade iakttagelser och de många olika slagen av emotionalism, såsom irritation, sorger, bedrävelser, ångest, depression och ibland längtan efter något högre. Få leva i tankens värld och ännu färre i verklighetens.” (D.K.) Få äro förnöjsamma och glada. De flesta ta allting tragiskt och leva ett repulsivt liv. Sen anklaga de livet för egen förvändhet.

¹⁶På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium kunna vi (enligt planethierarkien) icke hjälpa andra genom intellektet utan endast genom "kärleksfull förståelse". Med det mentala ("kalla fakta") når man icke förståelse hos andra individer än dem på högre mentalstadiet.

¹⁷Att icke känna sig älskad är för människan ett hårt öde. Hon blir då kall, hård, bitter. Förbluffande, att detta icke inses ens av de båda parterna i äktenskapet. Ingenting falla männen så lätt offer för som när kvinnan spelar förälskad. Och när ska människorna kunna lära sig skilja på förälskelse och kärlekens hängivenhet? Flirt är en farlig lek för de besvikna och omdömeslösa. De inbilla sig så lätt att det är allvar. Det vittnar om lättsinne hos båda parterna med tragedi som följd. Vilket naturligtvis som allt förnuftigt bestrides av alla bättrevetare. Det är i varje fall ett ovärdigt tidsfördriv. Man kan visa sin beundran, tillgivenhet, deltagande på ett bättre sätt.

¹⁸Alla idiologier höra till emotionalstadiet. Den del av mänskligheten som nått mentalstadiet har förvärvat så mycket kritiskt förnuft, att den inser ohållbarheten i alla dessa okunnighetens fiktionssystem, särskilt vid jämförelse med pytagoreiska hylozoiken. Därvid är att märka, att de två lägsta mentalmedvetenheterna räknas till emotionalstadiet därför att de som förvärvat dessa fortfarande äro emotionaljag. Det är först med perspektivtänkandet människan blir ett mentaljag, blir oberoende av det emotionala.

¹⁹Även de s.k. intellektuella genierna röra sig uteslutande på de två lägsta mentalstadierna (47:6,7), och deras "skapande" är ett fantasiens verk. Även fantasien hör till emotionaliteten, vilket tydligen behöver framhållas. Allt konstnärligt skapande hör ävenledes dit. Uppfinnare i det fysiska kunna någon gång erhålla en idé från idévärlden. De göra klokt i att betrakta den som en skänk av någon intresserad deva, som vill hjälpa mänskligheten. Det är icke fråga om personlig "gunst", även om det gynnar en viss individ. Människorna skulle kunna få ofantlig hjälp av devaerna, om de ej missbrukade allt till egen vinning och andras skada.

²⁰Nästan hela den s.k. skönlitteraturen hör till det emotionala, vilket torde vara upplysande för dem som undrat över denna litteratur. Diktningens värld är en förförisk förtrollningens värld, ur vilken många icke förmå frigöra sig. Men det finns högre världar.

²¹I stort sett förblir mänskligheten på emotionalstadiet under närmaste årmiljonerna, även om emotionalmedvetenheten allt mer intellektualiseras. Övergången till mentalstadiet (47:5) sker under allt starkare, omedveten påverkan från Augoeides.

²²Större delen av mänskligheten befinner sig på ett stadium av övergång från lägre till högre emotionala. Utpräglade hattypen torde utgöra en minoritet. Men frågan är, om icke hatet har lättare att väckas till liv än deltagandet. Mycket beror på inkarnerande klanernas nivå i olika tider. Rashat, nationshat, hat mot oliktänkande i politiskt, socialt, religiöst avseende har fortfarande en förfärande utbredning. Än har man lättare att lyssna till och godtaga illvilliga utsagor än välvilliga.

²³Mänskligheten på emotionalstadiet kommer alltid att förbli desorienterad i livshänseende, ty emotionalmedvetenheten kan endast producera illusioner. Därpå äro samtliga religioner och samtliga ockulta sekter bevis. Så snart det emotionala ("känslan") kommer med, blir verkligheten förfalskad. Mänsklighetens "frälsning" består i att individernas evolutionsmonad i förstatriaden definitivt överflyttar från emotionala atomen till mentala molekylerna. Men vad skall man göra med en mänsklighet, för vilken "känslan är allt" och vilken i emotionala expansionen "finner allt"? Icke två individer finna däri detsamma. När mänskligheten nått högsta mystikerstadiet (48:2), har varje individ sin egen "religion" och äro alla individer lika absolut vissa att just deras uppfattning är den enda rätta. Alla komma att såsom Ramakrishna på Vivekanandas fråga, "om han sett gud", svara, "ja, lika tydligt som jag ser er". Ty envar har format en levande elemental i sin högsta emotionala sfär och tillfört den högsta slag av emotionalmolekyler (48:2), högsta slag av emotionalmedvetenhet och högsta slag av emotionalenergi.

5.12 Illusiviteten

¹De tendenser (övertagna från föregående inkarnationers emotionalhölje), som kraftigast förstärka illusiviteten, äro självmedlidande, kritik av andra och misstänksamhet.

²Dessa tendenser innehålla mycket mer än som framgår av beteckningarna. I alla händelser bero de på dels sysslandet med egna jaget (i stället för självglömska), dels bristen på enhetskänsla. Alla förstajag äro ofullkomliga i olika avseenden och i själva verket i långt högre grad än självuppskattningen någonsin vill erkänna. Att stirra på andras fel och brister är att framlocka och förstärka motsvarande slumrande tendenser i egna emotionalhöljet (omedelbar orsak och verkan).

³Till emotionala illusionerna hör känslan av att ha förfelat sin uppgift, begått misstag, allmänt ha misslyckats. Allt dylikt hör till de nödvändiga livserfarenheterna. Vi begå misstag, tills vi förvärvat vishet. Genom att sörja över dem, betrakta dem, endast öka vi vår oförmåga att bemästra dem. Minnet av dem måste sopas bort ur medvetenheten och aldrig uppmärksammas, vilket just var meningen med gamla uppmaningen: se ej tillbaka! Låt det undermedvetna taga hand om dem och bearbeta dem till nyttiga lärdomar, vilket det gör, ifall vi icke förstärka dem i dagsmedvetenheten. Så snart vi insett att vi gjort ett misstag, är dagsmedvetenheten tillräckligt aktiverad för att undermedvetenheten skall bearbeta erfarenheten, införliva den i förefintliga komplex och därmed i den fond som yttrar sig såsom instinkt i följande inkarnationer. Genom att man ständigt återkallar dem, bli de levande faktorer i dagsmedvetenheten och till illusiva krafter, som göra oss livsodugliga. Betraktas misstaget såsom nyttig läxa, blir den till positiv vinst i stället för destruktiv faktor.

⁴Med människors otroliga förmåga att bedraga sig själva ifråga om allt ockult får man räkna med att folk, sedan de fått vetskap om planethierarkien, om "mästare", om kausaljag etc., genast tro sig vara i kontakt med höga väsen eller vara kausaljag, rentav superessentialjag. Det finns ingen gräns för fantasiens utsvävningar. Liksom teologer tro sig veta guds vilja, filosofer veta hurudan verkligheten är beskaffad, så tro dessa fantasterna på sina infall, hugskott, uppenbarelser etc. Därför måste det klart sägas ifrån, att människan icke kan förvärva kunskap om verkligheten.

⁵Eftersom bedrägligheten icke kan genomskådas, komma förvisso många, sedan vetskapen om lärjungaskap blir allmän, försöka inbilla sig själva och andra att de äro antagna. Men den historien går inte. Ty ingen lärjunge vittnar om sitt lärjungaskap. Och en invigd eller ett kausaljag röjer icke sin status eller föreger sig veta något. Ännu mindre ta de betalt för sina tjänster.

⁶"Ur led är tiden, ve att jag föddes vrida den rätt igen." De, som inbilla sig ha fått till uppgift att utföra det verket, kunna endast ställa till med oreda. Tyvärr äro de legio. Messiaskomplexet är ett komplex alla få uppleva i någon inkarnation, innan de nå fram till sokratiska insikten. Högfärdsgalenskapen är en mycket vanlig åkomma på lägre stadier.

⁷En av de starkaste fiktionerna är teologiska fiktionen om "synd", enligt teologiska fikcionalismen "ett brott mot ett oändligt väsen, som kräver ett oändligt straff". Att dylik fiktion

alls kunnat godtagas, vittnar om kyrkans totala okunnighet om verkligheten och livet. Denna illusions makt beror på att den förstärks med mentala fiktionen. Det finns ingen annan "synd" än misstag i fråga om livslagarna, och dessa få vi antingen lida för eller gottgöra och detta enbart i fysiska livet under våra fortsatta inkarnationer, alltså icke under vistelsen i emotionala och mentala världarna mellan inkarnationerna. Visserligen kunna människorna hata även i emotionalvärlden (men icke i mentalvärlden, där allt är idel "salighet"). Dessa hatyttringar få skördas i följande inkarnation. De försvåra även för individen att förvärva attraktionens egenskaper. Individen reser själv stenar i sin väg och motverkar sin egen medvetenhetsutveckling. Sådd skall skördas. Men när och hur i nytt liv kunna vi icke säga, vare sig beträffande oss själva eller andra. Ockultisternas försök att närmare förklara varför vi lida äro misstag. Skördelagen är outgrundlig.

⁸Man blir alltid offer för illusiviteten, sålänge jaget är centrum, allting rör sig kring jaget, allting uppfattas i relation till egna jaget, sålänge det finns tanke på egna jaget. Det är endast i förstadiet som jaget är universums medelpunkt, jaget är något märkvärdigt. Frigörelse från detta jag ("glöm dig själv") är förutsättning för kontakt (identifikation) med Augoeides och övergång till andradieten. "Jag lever icke mera jag, utan Christos lever i mig" betyder, att jaget ingått i enheten, upphört att vara ett separatjag. Andrajaget har ingen tanke på sig själv utan lever i enheten.

⁹Jaget såsom emotionalväsen, såsom emotionaljag (monaden centrad i emotionalatomen), mystikern offer för sina illusioner, i sin längtan efter "föreningen med gud", i sin fanatiska iver att "förverkliga idealet", misstar sin emotionala attraktion, sin strävan, sin vilja till enhet, för essentialitet, och resultatet blir beklagligt. Jaget ser icke sin "andliga egoism", lever för sitt jags (sitt förstajags!!) förverkligande, i stället för att glömma sig själv i tjänandet av livet. Den, som vill nå andrajaget, måste glömma sitt förstajag, frigöra sig från sina visioner, från sina kära ideal, från sin dyrkade sanning, sluta tänka på sitt verk, sitt offer, allt "sitt", upphöra att vara ett jag, eftersom det bara är ett förstajag.

¹⁰Man kanske inser, hur omöjligt detta är utan kunskap om verkligheten; att det behövs en riktig världsåskådning såsom fast grund för livsåskådning. Jaget såsom förstajag kan aldrig lösa - livets problem utan måste bli offer för illusioner och fiktioner.

¹¹Genom att glömma sig själv i tjänandet av livet, i fullgörande av sina uppgifter och plikter såsom människa, förvärvar jaget omedvetet och automatiskt allt som behövs för "självförverkligandet", förvärv av "högre jag".

¹²Människan kan anförtro sig åt livet, ty det är Livet (vilken beteckning man än vill ge det; beteckningar som människorna i sin okunnighet tvista om och anse väsentliga), som gjort henne till människa och som skall föra henne till det "okända" Livet, okänt, ty förstajagets spekulationer lösa icke livsproblemet.

¹³Livet tillser att människan får göra alla de erfarenheter som hon måste göra för att utvecklas, för att förvärva alla erforderliga egenskaper och förmågor för att bli ett andrajag.

5.13 *Emotionallivets problem*

¹Det är på emotionalstadiet frågan om gott och ont måste lösas av individen. Gott är allt som överensstämmer med Lagen (världsåskådningens naturlagar, livsåskådningens livslagar). Gott är allt som gagnar medvetenhetsutvecklingen (utvecklingslagen och lagen för självförverkligande). Ont är allt som strider mot Lagen.

²Utvecklingen av rättsbegreppen är en långvarig process. Vägen kallade Buddha (600 år f.v.t.) "ädla medelvägen". Ju mer rättskänslan förfinas, desto smalare blir vägen, tills den blivit den knivskarpa väg som endast visheten kan upptäcka.

³I den mån landets lagar äro nödvändiga för friktionsfri sammanlevnad, anses de på civilisationsstadiet tillräckligt vägledande. På kulturstadiet med attraktion till allt levande och

strävan till enhet fås alltmer förfinad uppfattning.

⁴Emotionalhöljet är det stridsfält där monaden i förstatriaden utkämpar sin kamp för frigörelse, och det vapen med vilket monaden segrar, är intelligent, kärleksfullt tjänande. Föreställningen om kamp är den mest träffande av alla liknelser, liksom tjänandet såsom vapen. Det vet den som segrat. Sedan återstår arbete men ingen kamp, som alltid är emotional. Dit hör även okunnighetens grubbel, onödigt, eftersom kunskapen finns för alla. Fullt fria från det emotionala bli vi först såsom kausaljag. Även mentaljaget behöver emotionalviljan för handling, såsom drivkraft.

⁵Normalindividens "själsliv" är hans emotionalmedvetenhet. Med denna behärskar han automatiskt sina fysiska höljen. I sitt känsloliv kastas han mellan två motsatser: kärlek och hat i deras otaliga grader och olika former, mellan glädje och sorg, lycka och lidande, tvivel och visshet, belåtenhet och missnöje, oro och lugn, fruktan och mod etc. Han är offer för sitt emotionalhöljes vibrationer, icke sällan aktiverade utifrån.

⁶Driften och begäret skapa illusioner, som tas för verkligheter. Kommer fantasien (alltid färgad av begäret) med sin intellektuella fiktivitet dessutom till, är individen värnlöst offer.

⁷Det blir något annat, när han bestämmer sig för att icke låta sig behärskas av dylika känslor, vägrar beakta dem och tar sin fantasi ("tankeförmåga") till hjälp, vilket blir allt lättare med varje högre nivå.

⁸Fruktan och oro, sorg etc., höra till det emotionala, och om hithörande vibrationer uppmärksammas av jagmedvetenheten, kunna de förstärkas till det outhärdliga. Klokaste metoden är att rikta uppmärksamheten (som är jaget) på antingen det fysiska eller det mentala, bort från det emotionala.

⁹Oundvikligt lidande finns endast i fysiska och emotionala världarnas tre lägsta regioner. Att t.ex. Kristus, om han momentant identifierar sin medvetenhet med mänsklighetens kollektivmedvetenhet, upplever en agoni, är en helt annan sak. Dylikt är oundvikligt, tills alla monader slutligen ingått i enheten.

¹⁰Lyckans förutsättning är att glömma sig själv och leva för andra, leva för livet, leva för något annat än sig själv. Försöka duger.

¹¹I stunder av depression, misslyckanden, då trötthet, missmod och depression vilja göra sig gällande, bör aspiranten erinra sig, att han dock är på vägen, att hans Augoeides ser honom och vill hjälpa och också kan det, om han får. Hans själ är en ljusets ängel, alltid deltagande. Varför då sörja?

¹²Vilja till utveckling, vilja till självbestämmdhet (motsatsen till "självhävdelse"), vilja till enhet, äro tendenser, som det hos dem som alls vilja utveckling fordras ett mycket vaket intellekt att särskilja på emotionalstadiet.

¹³Under inkarnationen i fysiska höljen lever mänskligheten i medvetenhets hänseende i tre världar (grovfysiska, fysisk-eteriska och emotionala), ett objektiva liv och två subjektiva. Det är i emotionalmedvetenheten alla de hugskott uppstå som människan i stort sett är hjälplöst offer för, vilket mer än någonsin visar sig i vår tid med ständigt nya ockulta sekter, ständigt nya teorier, otal förkunnare. Samtliga äro offer för sin emotionalmedvetenhet, som intensivt levandegör företeelser i emotionalvärlden, resultat av mänsklighetens (även kollektivt) formande fantasi. Detta kommer att fortgå, tills individerna kunna centra triaden i mentalhöljet i stället för i emotionalhöljet.

¹⁴Vilken makt skönheten har att fånga även långt komna mentala genier är Goethe bästa exemplet på. Han föll gång på gång offer för skönheter, som visade förståelse för hans geni. Egendomligt nog kom han aldrig underfund med, att det icke var själva personen, utan den gestalt han själv formade i emotionalvärlden och försåg med attraktionsenergi, som förhäxade honom. Enda sättet för Goethe att frigöra sig från det lidande den senare skilsmässan och försakelsen vållade var att överflytta attraktionsenergierna till en litterär skapelse. Förälskelsen slocknar, när

fantasien upphör att tillföra emotionalgestalten nya energier, varefter den elementalen upplöses. Endast en esoteriker vet något om hithörande automatiska företeelser. Detta gäller den vanliga förälskelsen, icke själsfrändskapens vänskapsförhållanden, som bero på höljenas departementstillhörighet eller förflutna livs gemenskap med fasta ödesförbindelser (t.ex. inom esoteriska klaner).

¹⁵Det är icke lätt att hålla sig uppe på den högsta nivå man lyckats uppnå. Vi kunna lätt under inverkan av en impuls eller vid kontakt med människor momentant raka ner något hundratal nivåer, säga och göra saker, vilka under andra förhållanden vore omöjliga. Många bli därefter förtvivlade och klandra sig själva, anse sig misslyckade etc. De veta ej, att de därigenom skada sig själva. Rätta sättet är att fästa uppmärksamheten på det högre och förstärka detta högre genom förnyad inlevelse. Vi måste lära oss ha fördrag med oss själva (såväl som med andra), vissa om att vår strävan måste ge resultat. Den samlade effekten av tusentals förflutna inkarnationers liv i det lägre övervinnes icke i en enda inkarnation.

¹⁶Emotionalstadiet är det svåraste av alla utvecklingsstadier. Att bli fullständigt frigjord från påverkan av emotionala energier och kunna själv bestämma när dessa ska användas, betraktas också som ett kraftprov.

¹⁷Mänskligheten befinner sig på emotionalstadiet, därför att människan i sin livsokunnighet ofelbart blir offer för egna och kollektiva illusiviteten i den fasta förvissningen, att hon upplever verkligheten, vilket just är fatala misstaget. Emotionalvärlden är illusionernas värld och aldrig kunskapens. Alla i emotionalvärlden äro i större eller mindre omfattning offer för felaktig verklighets- och livsuppfattning, såvida de icke i fysiska världen förvärvat kunskap.

5.14 Religion

¹Esoteriken hävdar, att människan på nuvarande allmänna utvecklingsstadiet, så länge hon har behov av sin emotionalmedvetenhet för aktiveringen av essentialmedvetenheten, behöver religion. Med "religion" menas för känslolivet gällande rättsnormer.

²På barbar- och civilisationsstadiet behöva människorna utformade religiösa dogmsystem. På kulturstadiet behöver människan "mystik" (individuellt utformat "gudsbegrepp": allfadern, all-enheten, all-livet etc.).

³När individen nått över emotionalstadiet, har han icke längre behov av religion. Tron ersätts då med kunskap om verkligheten.

⁴Beteckningen "religion" kan avse vilken livsåskådning som helst, som är grundad i det emotionala. Dit höra alla trossystem, även vetenskapliga, och flertalet politiska ideologier.

⁵"Ingen religion är högre än sanningen." Med den devisen reduceras alla religioner till enbart trossystem, hemmahörande i emotionalvärlden. Sedan må deras teologiska litteratur fylla hur många bibliotek som helst. Det har ödslats otrolig massa tid och energi på att producera gallimatias om alla slags absurditeter, både i teologi och filosofi. Och fler bibliotek vänta på att bli fyllda, så länge mänskligheten kvarstår på emotionalstadiet.

⁶Man kanske förstår, varför esoterikern menar, att såväl emotional religion (livsåskådning) som mental vetenskap (världsåskådning) måste samverka för människans medvetenhetsutveckling. Men det förstås: det måste vara religion, filosofi och vetenskap av annat slag än nu härskande och grundade på verklig kunskap om verkligheten, icke på illusioner, fiktioner och historiska skenfakta. Hypoteser äro alltför osäkra grunder.

⁷Kyrkofädernas (kvasignostikernas) största misstag var att de utmönstrade reinkarnationskunskapen ur trosbekännelsen och gjorde en på det hela taget betydelselös inkarnation till den enda och bestämmande för "det eviga livet". När därtill kom läran om synden såsom brott mot ett oändligt väsen, som "för sin rättfärdighets skull icke kan förlåta" utan kräver evigt straff i evigt helvete, hade kyrkan, som kunde förlåta synder, sin maktställning befäst, som den har intill denna dag.

⁸Under Fiskarnas zodiakepok (de senaste 2500 åren) lade planethierarkien vikt vid att väcka det högre emotionala till liv. Det var världsläraren Christos–Maitreyas uppgift. Religionen var den enda utväg som stod till buds under denna epok, innan naturforskningen kunde bli en allmän företeelse och därmed intellektet utvecklas i större utsträckning på civilisationsstadiet. I och med att mänskligheten nu förvärvat erforderliga förutsättningar att utveckla mentalmedvetenheten, har religionen icke samma enastående betydelse som förr. De, som sträva att utveckla det mentala och övergå till mentalstadiet, behöva en annan livsåskådning än den emotionalbetonade religionen. Till sådan mental livsåskådning hör kunskapen om livslagarna, däribland givetvis lagen för sådd och skörd.

⁹Bevis för att sunda förnuftet börjar göra sig gällande är att man ganska allmänt börjar inse de teologiska dogmernas orimlighet. Teologien blir allt mindre förmögen att längre motsvara anspråken.

5.15 Mentaliteten på emotionalstadiet

¹Vad som finns av intellektualitet i emotionalvärlden härrör från mentalatomerna i emotionalmolekylerna. Emotionalatomen (48) innehåller nämligen atomer av samtliga högre slag (1–47).

²Medvetenhetsutvecklingen i emotionala och mentala höljena går ingalunda parallellt. Hos de flesta på civilisationsstadiet motsvaras aktiverade medvetenheten i emotionala molekylarslagen 48:4-7 av mentala 47:6,7.

³Liksom alla slag av passiv medvetenhet i högre hölje under evolutionens gång aktiveras av individernas aktiva medvetenhet i lägre hölje, så blir även mentalmedvetenheten aktiverad av emotionalmedvetenheten. Därvid drages mentalhöljet till emotionalhöljet, och sammanvävnaden blir allt fastare ju längre aktiveringen fortskrider. Detta medför att de båda slagen av medvetenhet ingå förening och man får en emotional-mental medvetenhet, som i lägre emotionala molekylarslagen mentalt yttrar sig såsom “känsla” (diffus mentalitet) och i högre såsom “fantasi” (klarare expansionsmentalitet). Yogafilosoferna ha sedan gammalt beteckningen *kama–manas* på detta slags medvetenhetsförening.

⁴Såväl känslolivet som fantasilivet – vilka båda äro förening av emotional drift (begär) och förnuft – kunna i oanad grad mentaliseras hos dem som odla mentala intressen. Mentala molekyler involvera i emotionala molekylarslagen och öka allt mer “förnuftskapaciteten”. Givetvis underlättas därmed övergången till mentalstadiet.

⁵Det, som till vardags kallas “intelligens”, är mentaliserad emotionalmedvetenhet, mentalatomer i emotionalmolekyler eller “associerade” mental- och emotionalmolekyler (erhållna vid sammanvävningen av emotionala och mentala höljena). Den s.k. fantasien är högsta slag av emotionalmedvetenhet. “Rent” tänkande, tänkande fritt från emotionalitet, är en sällsynt företeelse.

⁶Goethes uttalande, “Gefühl ist alles”, visade att han hade esoterisk kunskap och alltså vetskap om att mänsklighetens “sjäsliv” är emotionalt. Människorna “leva” med sitt “inre liv” helt i emotionalvärlden, och det är därför “känslan är allt”.

⁷På emotionalstadiet är det ingen skillnad mellan analys och kritik. Känslan är antingen attraherande eller repellerande och omöjliggör opersonlig analys. Sådan är möjlig först på mentalstadiet. Det är lätt att konstatera, att mental analys alltid av emotionalister uppfattas emotionalt och att denna deras uppfattning därmed sjunker ner i allmänna omdömeslösheten.

⁸Det är meningslöst att vädja till förnuftet hos dem på lägre emotionalstadiet, vilka ännu röra sig med enklaste slutledningstänkande (47:7). De behöva bli orienterade om det sant önskvärda, icke om det verkligt förnuftiga. Det är en sak, som borde inskräpas hos alla socialarbetare. Vädjan till förnuftet kan löna sig gentemot dem som förvärvat möjlighet till princip tänkande (47:6).

⁹Man läser, men reflexionerna måste man matas med. Att själv tänka på vad något betyder utöver det som står skrivet, tycks vara svårt, vilket just visar hur mycket som återstår till självinitierad mentalaktivitet. Man läser för att få veta vad folk tänkt för att man sedan skall tänka detsamma, och med dylik lärdom tycker man sig vara vis. Det är vad esoterikern kallar robottänkande. Men den vise tänker själv.

¹⁰Över 90 procent av vad normalindividen "tänker" är emotionala vibrationer från mänskliga masstänkandet och det undermedvetna. Om det vore individens eget tänkande, skulle han äga medvetenhetskontroll, en förmåga mycket få förvärvat. Men "tankarna" komma och gå som de vilja, oberoende av människans vilja. Och på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium komma de från olämpligt håll. Den, som tar dessa infall för eget förnuftigt tänkande, blir offer för verklighets- och livsokunnighetens fantasier. Detta är också mycket lätt att konstatera. Hela historien vittnar därom. Men i psykologiskt hänseende befinna sig psykologerna ännu på begynnelsestadiet.

¹¹Ett slående bevis för att våra "tankar" icke behöva vara våra egna är att vi ofta säga vad vi icke mena och efteråt förvånas över hur vi kunde säga något så dumt, rentav elakt. Naturligtvis bli vi bedömda efter dylika fadäser.

¹²Somliga teosofier mena, att man för att underlätta tankekontrollen bör ha tanken på mästaren i bakgrunden, så att, när uppmärksamheten icke är upptagen av nödvändiga bestyr, man alltid tänker på mästaren. Men endast en lärjunge vet om sin egen mästare, och han får av denne beskedet, att i stället tänka på det arbete för mänskligheten som alltid finns att beakta. Däremot böra alla, som önska nå förbindelse med sin Augoeides, tänka på denne, ty det är han som åtagit sig att övervaka vår utveckling.

¹³Man kan indela mänskligheten på emotionalstadiet i tre mentala kategorier: dem hos vilka mentalatomerna i emotionalmolekylerna möjliggöra uppfattning av fysisk verklighet, dem som äga enkel logisk slutledningsförmåga (47:7) och dem som tänka abstrakt (47:6). Att även den tredje kategoriens tänkare tillhöra emotionalstadiet, framgår tydligt av de emotionala element som åtfölja och nästan alltid göra sig gällande i något avseende – även när de förbli dolda för individen själv –, vilket utomstående kan konstatera i deras persontänkande, familjetänkande, klasstänkande, nationstänkande, rastänkande och övriga otal slag av subjektiv emotionalitet. Det "rena" mentaltänkandet är opersonligt och objektivt i alla relationer.

¹⁴Så länge känslolivet är mäktigt nog att påverka oss, är rent mentalt tänkande uteslutet utom ifråga om rent mentala problem (t.ex. matematiken). För att förvärva mentalmedvetenhet måste människan först ha förvärvat förmågan av koncentration (fasthållen uppmärksamhet) och meditation (obruten uppmärksamhet under längre tid på problem att lösa).

¹⁵Det finns två ytterligheter bland "tänkande". Den ena anser, "detta kan endast de lärde förstå, och de måste ju veta". Den andra anser, "det här begriper jag", när de icke förstått något alls – eller som den store filosofen påstås ha sagt: "Det här begriper endast gud och jag." Kategorierna emellan dessa båda äro föga klyftigare. Utan kunskap är allting gissning. Vad hjälper det att vara ett "universalgeni" eller ett "sekularsnille", ifall "geniet" saknar kunskap om verkligheten?

¹⁶Tro är i de flesta fall föga bättre än vidskepelse. Den, som icke begripit och förstått, vet icke om han vet. Även riktiga kunskapen är vidskepelse, tills man genom eget arbete bemästrat den så, att man kan förnuftigt förklara, varför man inser den vara riktig. På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium (livsokunnighetsstadiet) är tendens till tvärsäkerhet bevis på emotionalism.

5.16 Möjligheten till kunskap på emotionalstadiet

¹På emotionalstadiet kan människan ingenting veta om högre världar. På högre emotionalstadiet kan hon visserligen genom omedveten eller medveten tillämpning av livslagarna få subjektiv kontakt med kausalmedvetenheten. Hon kan via 48:3 nå 47:3 och via 48:2 nå 47:2. Men hon kan inte använda mer därav än som hon kan uttrycka genom sin högre emotionalitet.

Däriifrån till ändamålsenlig användning av kausalmedvetenheten, till kausaljaget, är steget långt. Och kausaljag kan hon bli endast såsom medveten lärjunge till planethierarkien.

²På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium är emotionalhöljet människans mest betydelsefulla hölje och emotionalmedvetenheten i stort sett högsta slag av medvetenhet. Det är därför viktigt att inse det emotionaliserade tänkandets små möjligheter i kunskapshänseende. Det är den insikten som saknas, vilket medför att människorna bli offer för okunnighetens spekulationer, offer för allsköns fantaster med deras föregivna vetande. Har man väl fått klart för sig vad emotionalmedvetenheten kan och icke kan veta, är man också i stånd att bedöma det oberättigade i anspråken på kunskap om verkligheten hos otalet självbedragna i såväl fysiska som emotionala världarna. Allt som meddelas i emotionalvärlden är antingen idel illusioner eller kunskap från sådana som i fysiska världen lärt känna esoteriken.

³Hur svårt det är att förvärva verklig kunskap och därvidlag icke begå misstag, framgår av att även de i femte naturriket alltid kontrollera sina uppfattningar hos dem i sjätte riket. Att förstajaget saknar möjlighet till kunskap om verkligheten, är ett faktum, som icke kan nog starkt betonas. Ingen fjärde naturrikets individ kan rätt bedöma sitt vetandes verklighetshalt. De som hävda motsatsen ha därmed också klargjort sin inkompetens.

⁴Den kunskap vi ha om det överfysiska ha vi fått från planethierarkien. Allt annat vetande därom (om allt över 49:5) är fiktivt. Emotionalt vetande utan esoterik i emotionalvärlden är icke kunskap. Emotionalmedvetenheten kommer aldrig över trosstadiet, där känslan avgör. På mentalstadiet härskar logisk övertygelse på grundval av dels konstaterade fakta, dels för hela mänskligheten allmängiltiga erfarenheter, dels logiskt ofrånkomligt tanke-system. Att vetenskapsmännen, som sakna logisk rätt att uttala sig om annat än fysiskt vetande, förneka sådant de icke själva kunna konstatera, vittnar om dogmatisk inställning och är i själva verket oförmåga att lösa kunskapsteoretiska problem. De ha logisk rätt att vara agnostiker men icke skeptiker (förnekare). Det hela är en fråga om utvecklingsstadier. De, som fått kontakt med kausalvärlden, upplevat en kausal intuition, kunna aldrig tvivla mer.

⁵De finnas, som ha personligen sammanträffat med medlemmar av planethierarkien. Det finns inkarnerade kausaljag, essentialjag, 45-jag, 44-jag och 43-jag. Högre jag (42-jag etc.) kunna icke inkarnera, ty ingen organism uthärdar deras vibrationer. Men de kunna forma gestalter av fysisk atommateria, gestalter, som de lätt kunna göra synliga för alla, insvepta i lägsta slag av grovfysisk materia (49:7). De kunna icke framträda offentligt på grund av rådande skepticism, rådande sensationsmakeri, rådande nyfikenhet och påflugenhets, rådande allmän livsokunnighet, som i alla fall ingenting kan förstå av vad de skulle kunna meddela. Folk förstå endast vad de ha erfarenhet av och bearbetat, i stort sett endast vad fysisk vetenskap lärt dem att begripa. När mänskligheten förvärvat esoterisk kunskap och behöver dem som kunna lära den lösa sina olösliga problem om rätt sätt att tänka, känna, tala och handla, då kunna de framträda.

5.17 Idiologier sakna kunskapsgrunden

¹Människan i s.k. kultursamhällen har matats med många ideologier. Hon har vetskap om flera betraktelsesätt, som vart och ett hör till något utvecklingsstadium. Såsom "bildad" kulturindivid söker hon i mån av anlag, intresse och förmåga att hjälpligt använda hithörande anvisningar om ett "människovärdigt" liv, icke minst på grund av behov att framstå såsom "rättsinnig". Önskar hon veta sitt eget utvecklingsstadium, prövar hon sin inställning till livets olika företeelser och egna normer för handlandet.

²Med allt detta heterogena vetande är hon oftast sammansatt av allt motsägande hon inhämtat, deviser hörande till såväl högre som lägre stadier. Ibland tycks hon befinna sig på civilisationsstadiet, ibland på kultur- eller rentav humanitetsstadiet.

³Är hon villrådig om sin ställning, torde frågan, vad hon är i stånd till under påfrestande förhållanden, lämna en god ledning. Strävar hon efter självförverkligande, söker hon utmönstra de

sämre egenskaper hon därvid upptäcker. I övrigt vittnar graden av förståelse för mänskliga företeelserna om tillgodogjorda livserfarenheter.

⁴För närvarande lever mänskligheten i ett fullständigt kaos av allsköns hugskott. En tidskrift för "experiment med sanningen" (varje dylikt experiment är lögn) publicerar vad som helst av ockult kvasi och erbjuder en provkarta på vad man icke vet men av någon anledning tror. Vidskepligheten frodas, och allting är lika sant. Varenda ny, isolerad uppgift utläggs och förklaras av fantaster och godtas av massan omdömeslösa.

⁵Saknas grunden, kunskapen om verkligheten och livet, bli alla antaganden, infall, hugskott, hypoteser och teorier endast en intellektuell lek, vilket vår skönlitteratur är ett enda stort exempel på. Den rör sig till övervägande delen i det lägre emotionala och lägre mentala (alldeles fränsett snusk-literaturen på bottenivån). Saknas kunskap, finns ingen grund utan hänger allt i luften. Och varje litteratör har sin mening om livet, vilket just är tecknet på frånvaro av kunskap. Det är gissningar alltsammans, mer eller mindre skarpsinnigt och djupsinnigt, spirituellt utformat och "litterärt".

⁶Teologer, filosofer (inklusive semantiker), mystiker, spiritualister, ockultister, klärvoajanter, yogier, ha alla olika åsikter om verkligheten. Men det finns endast en verklighet, en religion, en filosofi, en kunskap om verkligheten. Så snart det finns mer än en, föreligger desorientering. Samtliga ideologier äro okunnighetens spekulationsprodukter. Människan kan icke förvärva kunskap om verkligheten. Kunskapen få vi från planethierarkien, av individer som nått femte och sjätte naturrikerna. Kunskapen lämnas icke ut till enstaka lärjungar utan endast till grupper, som förvärvat telepatisk gemensamhetsmedvetenhet. Det har visat sig vara enda sättet förebygga missuppfattning. De, som utge sig för att vara lärjungar, äro det icke, icke heller de som säga sig tillhöra sådan grupp.

⁷Ockultisterna tyckas ännu ej ha förstått, att de med sina fantasier forma materieföreteelser i emotionalvärlden, vilka klärvoajanterna taga för verkligheter. Allt i denna värld uppfattbart är produkt av mänskliga spekulationer. Så snart de få tag på nya esoteriska fakta, börja de spekulera. De föreställa sig exempelvis planethierarkien och dess medlemmar, och resultatet blir (om fantasien är tillräckligt stark), att en kopia av hierarkien med de individer de hört om formas i emotionalvärlden och där återfinnes av klärvoajanterna, som kunna vittna om sådan verklighet. Dessa materieformer gripas med begärlighet av "forskare" i emotionalvärlden, vilka med sin fantasi (troende sig göra nya upptäckter) ytterligare förstärka formerna, ofta till gränsen av permanentning. Det finns alltid de som med begär gripa chansen att förvilla och även kunna "identifiera sig" med dessa former och uppträda såsom verkliga representanter för planethierarkien.

5.18 Mänsklighetens okunnighet om det emotionala

¹Filosofer och vetenskapsmän kunna ingenting veta om tillvarons medvetenhetsaspekt. Psykologerna tro, att medvetenheten är en företeelse möjlig endast i organismernas "nervsubstans". I alla händelser kunna de studera endast organismens s.k. själsliv.

²Först mot slutet av 1700-talet undrade man om "känslan möjligtvis kunde vara en självständig funktion hos själen" och ej endast, som man dittills antagit, följdföreteelse till sinnesförmimmelserna. Längre antog man känslan bestå i lust- och olustförmimmelser. Såsom "banbrytande" betraktades Wundt, som upptäckte motsatsparen "Erregung und Beruhigung" samt "Spannung und Lösung".

³Man vet icke vad känsla eller vilja är. Det emotionala uppfattas närmast såsom förmedlande företeelse mellan det fysiska och mentala och icke som om det hade en egen funktion.

⁴Ännu har man icke upptäckt de två mest fundamentala emotionala energierna: attraktion och repulsion. Men det gör man kanske, sedan man fått veta det genom esoteriken. Och då blir det vetenskap.

⁵För att kunna utforska det emotionala måste man kunna objektivt studera företeelserna i emotionalvärlden, skilja på primära involveringsmaterien och sekundära involutionsmaterien, kunna studera medvetenhetens yttringar i de sex olika molekylära emotionalmaterierna. Det kunna endast kausaljag.

⁶Dessutom måste man kunna studera människans emotionalhölje med dess olika materier, särskilt kunna konstatera höljets olika förnimmelse- och aktivitetscentra, vilka slags medvetenheter och energier som yttra sig i dessa centra.

⁷Om ingenting av detta ha psykologerna någon aning, och läsa de därom, avfärda de allt sådant som "vidskepelse". Dit hör nämligen allt de icke veta eller kunna veta något om. Och sådant nedlåta sig icke vetenskapsmän att befatta sig med. Det är också klokt av dem. Ty därtill sakna de förutsättningarna.

KLÄRVOAJANS

5.19 Allmänt

¹Problemet om kunskapens möjligheter och gränser har under filosofiens 2500-åriga tillvaro (Fiskarnas zodiakepok) varit filosofiens (den s.k. kunskapsteoriens) viktigaste problem. Filosoferna börja nu komma underfund med att detta problem är olösligt. Problemet är även psykologiskt olösligt, eftersom endast högre slag av medvetenhet kan inse lägre slags begränsning. Förstajaget kan icke avgöra, var gränsen går för dess kunskapsförmåga. Och eftersom det icke får finnas något som filosoferna icke kunna förklara, ha de tillgripit utvägen att hävda, att de filosofiska grundbegreppen och därmed alla verklighetsbegrepp vore enbart gamla nedärvda hjärnspöken.

²Det är ett bekvämt sätt att befria sig från problem att påstå, att de icke finnas. Det förargliga är emellertid, att de finnas och komma igen i varje ny generation. Inom hundra år skall man kunna fotografera företeelser i både etervärlden och emotionalvärlden. Därmed är också filosofien definitivt eliminerad. Filosofer ska icke längre få desorientera mänskligheten, lika litet som teologer.

³Då blir det klärvoajanterna, som sitta i högsätet, tills även klärvoajansen visat sin otillräcklighet. Klärvoajanter se vad normalindividen icke kan se. Det har funnits många sådana. De mest kända äro Swedenborg, Ramakrishna, Steiner och på sistone i Skandinavien Martinus.

⁴Det finns sju olika huvudslag av emotional objektiv medvetenhet, s.k. klärvoajans, indelade efter molekylarslagen 48:1-7. Därtill kommer, att uppfattningen är individuell, beroende på egenart och föregående utveckling. Det finns otaliga slag av klärvoajans rörande både rums- och tidsföreteelser. Alla, som befatta sig därmed, äro klärvoajanter i ett visst begränsat avseende.

⁵Enligt esoteriken (därmed menas den kunskap som erhållits från planethierarkien, femte och sjätte naturrikenas individer) kan människan endast såsom lärjunge till någon lärare i planethierarkien förvärva objektiv medvetenhet av högre slag än emotional. Mental objektiv medvetenhet förvärvas samtidigt med den kausala och endast av kausaljag.

⁶För icke-lärjungar möjlig objektiv medvetenhet utöver organismens sinnesförmågor är dels fysisk-eterisk, dels emotional. Den fysisk-eteriska är exakt. Den emotionala, som även kallas klärvoajans, kan icke vara exakt.

⁷Korrespondensen mellan emotionalvärld och mentalvärld visar sig i att de två lägsta mentala medvetenhetsslagen (47:6,7) kunna göra sig gällande i de fyra lägre emotionala (48:4-7). De två högsta emotionala (48:2,3) undandra sig därför det lägre mentalas (47:6,7) kontroll. I dessa två emotionala regioner ser man allt man vill se och firar fantasien, opåverkbar av mentalt förnuft, sina triumfer. Det är också här klärvoajanter och yogier av alla slag begå sina oundvikliga misstag. Allt vad en lössläppt outtömlig fantasi kan föreställa sig tar här omedelbart objektiv, materiell gestalt, så att klärvoajanten övertygas om att det är ogensäglig verklighet. Tilläggas bör, att dessa även äro mystikernas regioner.

⁸De, som uppnått dessa båda regioner och förvärvat objektiv medvetenhet i molekylarslagen 48:2,3, bli därför ohjälpligt offer för sin fantasys konstruktioner utan möjlighet att inse sina skapelsers illusivitet. Däråt är ingenting att göra. De äro fullt uppriktiga i sin övertygelse. Det beklagliga är, att de alltid lyckas desorientera andra.

⁹Den mentala kontroll som omnämns fordrar, för att kunna användas, ingående kunskap om emotionala verklighetens beskaffenhet, och dylik sakna människorna. Endast kausaljag äga den och förmå tillämpa den. Och även kausaljag begå lätteligen misstag, såvida de icke äro ytterst försiktiga i varje detalj, vilket visar hur utsiktslöst det är för människan.

¹⁰Betecknande för klärvoajanter är deras orubbliga tro, att vad de uppleva är absolut verklighet. Ha de dessutom förvärvat esoteriskt vetande, så uppleva de detta vetande såsom verklighet och kunna tro sig vara hur långt komna som helst. Men icke två klärvoajanter kunna se lika. Envar har

sin egen uppfattning av verkligheten olik alla andras (aldeles som filosoferna, såvitt de tänka självständigt), enär det de se icke är bestående verklighet utan individuella skapelser.

¹¹Alla kausaljag ha emellertid samma uppfattning av materiella verkligheten. Den kan uppfattas på endast ett sätt, även om de språkliga uttryckssätten äro olika, på grund av att terminologierna äro olika, vilket alltid vållat begreppsförvirring. Det är därför angeläget att överenskomma om en gemensam internationell terminologi.

¹²Klärvoajanter ha funnits i alla tider. De gamle, som levde i detta tillstånd, voro ofta ännu intensivare i sina iakttagelser och fantasier än vår tids mera splittrade människor. Sålunda ha till exempel gamla testamentets berättelser av klärvoajanter fått icke endast sin "bekräftelse" utan därutöver individuella tillägg, så att de, som forska i emotionalvärldens gamla historiska företeelser, finna flera versioner av samma historieberättelse, utformade allt efter forskarnas fantasi. Den historiska forskningen i emotionalvärlden blir alltså lika ovederhäftig som den i fysiska världen.

¹³Många, som tro sig kunna förutsäga andras framtid, se de planer som "patienten" fantiserat om, alltså ett slags tankeläsning.

¹⁴Endast de, som i det förflutna varit s.k. vestaler, kunna i vissa benådade ögonblick kontakta emotionala atomslagets medvetenhet och där uppfånga en vision av en eventuell framtid, en vision som går i uppfyllelse, om inga nya influerande faktorer ändra händelseförloppet. Varningar för nära framtidens olyckor från en sådan "vestal" böra alltid beaktas. De kunna vara berättigade. Men man bör icke betrakta dylikt som ofelbart, ty om vestalens personlighet medverkat, blir resultatet felaktigt.

¹⁵Någon egentlig klarhet i berörda hänseenden få vi sannolikt aldrig, enär planethierarkien icke intresserar sig för företeelserna i emotionalvärlden och ett essentialjag (det enda som skulle kunna objektivt utreda saken) sannolikt anser sig ha viktigare uppgifter. Även Leadbeaters i många avseenden förtjänstfulla arbete *The Astral Plane* är endast ett preliminärt försök, liksom hans bok *Clairvoyance* föga mer än ett utkast. I alla fall äro hans båda arbeten de enda vederhäftiga, så långt de gå.

5.20 Emotionalvärldens illusivitet

¹Människan lever i emotionala involutionsmaterien med dess passiva medvetenhet. Varje aktiv medvetenhetsyttring påverkar passiva medvetenheten i materien att ögonblickligen forma denna. Det är detta slag av medvetenhet, som är människans centrala och utgör hennes "förnuft". Det rent mentala, fritt från varje sammansmältning med det emotionala, är praktiskt taget obefintligt utom för mentaljagen, frigjorda från varje slags emotionalitet.

²Med sin ringa kunskap om högre slags verklighet än det grovfysiska misslyckas förstajaget i varje försök till orientering i emotional- och mentalvärldarna. Varje antagande, varje slags inbillning finner i dessa världar sin bekräftelse. Det är omöjligt för ett förstajag att avgöra, vad i emotionalvärlden som är fantasiskapelse eller bestående verklighet. Därför är emotionalvärlden illusionernas värld, och därför hävda esoterikerna energiskt, att allting i emotionalvärlden är lögn.

³Det är i denna värld alla slags klärvoajanter (inklusive yogier) göra sina iakttagelser. Det är från denna värld alla felaktiga ideer komma (mentaliserade emotionalmolekyler), c:a 99 procent av de ideer mänskligheten tar för sanning. Det är i denna värld alla misstag tas för sanna och få sin bekräftelse, alla filosofier och religioner med sin subjektivism ha sin grund, alla ockulta sekter ha sin upprinnelse och sitt hemvist. Det är denna värld mänskligheten tar för "andliga världen" med "kosmisk medvetenhet".

⁴Alla klärvoajanter tro, att det de se också är bestående verklighet, ehuru ingenting i denna värld är annat än produkt av emotional och mental medvetenhetsenergi. De kunna icke veta, att svagaste yttringar av emotionala medvetenheten "skapa" materiefomer i emotionalvärlden. Varje medvetenhetsyttring är samtidigt en energiyttring. Vi befolka emotionalvärlden med våra av

emotionalitet färgade tankar. Vi skapa kopior av allt vi fantisera om, särskilt alla vi ägna vår dyrkan. Sedan tillbedja vi dessa materieförmer i emotionalvärlden såsom "äkta" företeelser.

⁵Klärvoajanten har ingen möjlighet att i egentlig mening studera materiaspekten i emotionalvärlden. Detsamma gäller om normalindividen, sedan han avlagt sina båda fysiska höljen. De se blott vad de redan veta och använda det vetande de inhämtat i fysiska världen. Detta är ett faktum, som ockultisterna icke tillräckligt beaktat. Det finns ingen möjlighet att utan esoterisk kunskap orientera sig i emotionalvärlden.

⁶Ju högre slag av emotional medvetenhet, desto större är intensiteten i upplevelsena. Illusiviteten i emotionalvärldens högsta sfärer är så intensiv, att även mycket långt komna lärjungar till planethierarkien (kausaljag) blivit vilseledda. Man kan i dessa regioner återfinna emotionala kopior av allt som egentligen tillhör högre världar. Ramakrishna kunde sanningsenligt vittna: "Jag har sett gud lika tydligt som jag ser er." Han avsåg därmed den levande gudaform han omedvetet skapat i emotionalmateriens högsta molekylarslag.

⁷Också högre slags emotionalenergi är tillräckliga för att påverka och förvandla fysiska materien och möjliggöra magiska fenomen (s.k. materialisationer).

⁸Tyvär har varken Besant eller Leadbeater tillräckligt energiskt varnat emotionalisterna och klärvoajanterna för oundvikliga bedrägligheten i emotionalvärlden. En del av deras skrifter tillkommo, innan de blivit kausaljag och medan de själva icke förstodo rätta naturen av de pågående experimenten.

⁹Det kan icke nog inskräpas, att individen måste vara skeptisk gentemot alla företeelser i emotionalvärlden. I denna värld finns ingenting som svarar mot bestående verklighet. Emotionalvärlden är och förblir illusionernas värld, hur intensivt dess realitet än yttrar sig. Detta glömmas ständigt av alla klärvoajanter och av dem som övergått till den världen.

¹⁰Emotionalvärlden är den minst "andliga" av alla världar, och varelser i denna värld ha på grund av obotliga illusiviteten inga möjligheter att komma i kontakt med planethierarkien. Det är därför människorna ombudjas att efter den s.k. döden så snabbt som möjligt söka befria sig från sitt emotionalhölje och övergå till mentalvärlden. Detta göra de genom att vägra intressera sig för hithörande företeelser och rikta uppmärksamheten på mentala ideerna. Emotionalhöljet tillföras därmed inga nya krafter, utan det upplöses av kraftlöshet.

5.21 Klärvoajanter måste tro på vad de se

¹Klärvoajanter se, och äro de dessutom klärådienta, höra de. Men därför kunna de icke bedöma verklighetshalten av vad de se och höra. Tro de på vad de få höra, så äro de troende, tro på vad andra säga utan garanti för att dessa äga kunskapen.

²Svårt att avgöra, vilka som äro mest oeffterättliga i kunskapshänseende: de blint troende eller emotionala klärvoajanter. De senare kunna dessutom till sitt försvar anföra, att de visst äro sanningsvittnen: de se och uppleva verkligheten och de undervisas av lärare i den världen om vad de se. De endast återge vad de sett, hört och fått lära sig av sina "ledare" Men det är just däri de misstaga sig. De kunna icke inse, att den verklighet de se är en fantasiskapelse, att hela emotionalvärlden är en objektiv, materiell produkt av mänsklighetens fantasiliv och att deras lärare äro lika mycket offer för emotionala världens illusivitet som de själva äro.

³De i emotionalvärlden veta icke mer om verkligheten än de i fysiska världen. Snarare äro de mer förvillade. Alla ha olika uppfattningar och meningar. Men kunskapen är en. Alla som veta ha samma uppfattning. Så snart det föreligger två olika uppfattningar, är det fråga om gissande, antagande, tro, icke kunskap.

⁴Dessutom ha också lärarna i regel en religiös bakgrund från sina fysiska liv och är alltså i dubbel måtto desorienterade. Kontakt med högre världar och med sin Augoeides ha de ej. Augoeides intresserar sig icke för dem som kunna godtaga något i emotionalvärlden.

⁵Varifrån klärvoajanterna i de högre emotionala regionerna få de impulser, som utlösa

omedvetna formandet av företeelserna, vilka tas för bestående verkligheter, kan fastställas endast genom kausaljags och essentialjags undersökningar i varje särskilt fall. Klärvoajanterna äro aningslösa om orsakerna, såvida deras upplevelser icke bero på teorier och medvetna förväntningar. Att klärvoajanterna ofta tro sig vara allvetande, hör med till emotionala illusiviteten.

⁶Om en klärvoajant i emotionalvärldens högre regioner ger sig hän åt spekulationer, vilseleds han av sina latenta erfarenheter och föreställningssätt från förflutna liv, och dessa få en så levande realitet, att de måste framstå såsom absoluta. Det vore fullständigt meningslöst att försöka övertyga en sådan klärvoajant, att han är offer för sin egen skapande fantasi. Han ser och vet och är viss om att han upplever verkligheten och är fullständigt oemottaglig för påpekandet, att alla klärvoajanter se något annat men äro lika säkra som han att de se rätt.

⁷Klärvoajanten har ingen hjälp av ett kritiskt förnuft, emedan förnuftet ej kan förneka, att människan ser vad hon ser. Endast esoteriska kunskapen om emotionala materiens bedrägliga natur kan avhålla klärvoajanten från att syssla med klärvoajans.

⁸Klärvoajanter äro samtliga livsokunniga eller självbedragna, de må heta Swedenborg eller Steiner eller Ramakrishna. Utom all fråga äro de högintelligenta människor. Men det räcker inte. Utom all fråga äro de stora människor, emotionala "helgon". Men det räcker inte. Varken intelligens eller helgonskap ger någon kunskap om verkligheten, esoteriska fakta om högre världar.

5.22 *Fantasiens skapelser*

¹Så snart klärvoajanten i högre emotionala regioner får höra talas om högre världar, högre riken, högre väsen etc., tar hans fantasi hand om "föremålen" och formar i emotionalmaterien levande gestalter, som både han själv och andra klärvoajanter se och taga för originalen. Det finns ingenting som han icke kan se. Så stor är fantasiens formande makt.

²Klärvoajanter tala om "gator av guld" i emotionalvärlden. I emotionalvärldens femte region (48:3), som består av hithörande emotionalmateria, formar en tillräckligt kraftig emotional medvetenhetsyttring en materiell företeelse av det utseende fantasien bestämt. Har fantasien föreställt sig guld, får materien detta utseende. Många läsa i helgonlegender om allsköns materiella tillstånd i andevärlden och forma därvid dylika i emotionalmaterien, former som nykomlingen i emotionalvärlden tar för bestående verkligheter. Lärjungar få bevittna experiment med de olika emotionala molekylarslagen och själva lära sig både forma och upplösa dessa materier.

³En lärjunge till planethierarkien roade sig under flera år (för att utveckla sin visualiseringsförmåga) med att i fantasien skapa en trädgård med allsköns tillbehör. Den trädgården finns kvar, och de lärjungar, som underrättats om dess existens, besöka den och vidtaga ständiga förbättringar. Den har utsikt att bli bestående i många hundra år. En klärvoajant skulle ofelbart taga den för oförstörbar verklighet, ehuru det hela kunde sopas bort med tanken.

⁴I emotionalvärlden finnas livslevande kopior av alla väsen människorna "tillbedja". Alla kända historiska personligheter finnas där i levande emotionalkopior, som okunniga ta för äkta. De säga, som de robotar de äro, vad man vet de sagt i fysiska världen. De flesta trosmänniskor ha under påverkan av religiösa, spiritualistiska, yogiska etc. fiktionssystem omedvetet format sig en "gudaform" eller "mästare" eller "ledare" i emotionalvärlden; i regel nytt slag i varje inkarnation. I många fall ha dessa emotionalgestalter övertagits av människor i emotionalvärlden, vilka på dessa sätt tro sig kunna hjälpa. Endast kausaljag kunna avgöra hur därmed förhåller sig i individuella fallen; människan själv (om klärvoajant eller icke) kan omöjligt avgöra den saken.

⁵Hela planethierarkien och planetregeringen i all deras härlighet och alla stora väsen de hört talas om finnas redan kopierade i emotionalvärlden. Skickliga "skådespelare" i emotionalvärlden, vilka ha esoterisk kunskap, kunna använda dessa kopior och agera "mästare". Hur vansklig saken är, framgår bäst av att även lärjungar till planethierarkien kunna misstaga de levande kopior av lärarna, som de själva omedvetet format i emotionalmaterien, för verkliga lärarna. D.K. varnar

sina lärjungar för att taga hans emotionalgestalt för honom själv. Han betjänar sig icke av denna kopia.

⁶Allt detta är bestående materiella fantasiskapelser av dem som "drömt" om hithörande förhållanden och även varit i kontakt med denna "verklighet" och kunna vittna om vad de sett och hört. Det är förklaringen på att klärvoajanter möta alla slags högre väsen, få audiens i "staden Shamballa" hos planethärskaren, genomgå "invigningar" av alla de slag, upptagas i planethierarkien och planetregeringen, bli det högsta jag de hört talas om, förvärva "kosmisk medvetenhet" och besöka andra stjärnevärldar etc. och allt detta med intensiv förnimmelse av realitet. Alla bidraga de med någon detalj, och utsmyckningen pågår oavbrutet.

⁷Man kan förvänta, att erhållna vetandet om Augoeides missuppfattas som allt annat och att "gestalten" i emotionalvärlden tas för Augoeides; rentav att emotionalväsendet tror sig vara och utger sig för Augoeides. Självbedrägeriets illusivitet är suverän.

⁸Det har sina risker att ge livsokunniga och otränade människor esoterisk kunskap, emedan de i stort sett endast missförstå och missbruka (om än omedvetet) hithörande ideer med deras materieenergi.

5.23 Kunskapen finns ej i emotionalvärlden

¹Rätta beteckningen på emotionalvärlden vore "lögnens värld". Allt av kunskap, som finns i denna värld, är hämtat antingen från fysiska eller kausala världen, är vetande, som individer i denna värld fått från andra håll. Där påträffar man representanter för alla religioner och övriga ideologier, alla ockulta sekter, lika trosvissa som i fysiska världen, om icke mer.

²Att beakta är, att människan, antingen såsom klärvoajant i fysiska världen eller sedan hon avlagt fysiska höljena, automatiskt dras till de regioner där hon får bekräftelse på sina latent eller aktualiserade vanföreställningar om tillvaron och alltså får dessa ytterligare befastade.

³Under sömnen, när emotionalhöljet med högre höljen lämnat organismen med dess eterhölje och i regel befinner sig inom någon meters räckhåll, uppleva många i den s.k. akashakrönikan (emotionalvärldens molekylarminnen) syner, som de taga för verkliga upplevelser i nuet eller i det förflutna. Men sanningar finnas ej i emotionalvärlden. Esoterikern har en gång för alla gjort till sin devis, att han antingen vet eller icke vet. Mänskliga vetandet är insprängt med fakta, vetenskapliga och historiska. Men i regel ha de hamnat i fel sammanhang. Det är alltså bättre att vara skeptiker än lättrogen.

⁴Gentemot alla klärvoajanters, ockulta profeters etc. övertygelse om möjligheten till självförvärvad kunskap om verkligheten och livet måste bestämt hävdas, att den kunskapen kan förvärvas först av kausaljag och icke av förstajag (individer i fjärde natur- riket).

⁵Med vetskap om hur lätt fantaster kunna inbilla sig allt möjligt, bör tilläggas, att kausaljag äro medvetna lärjungar till planethierarkien och ha tillgång till medlemmar av hierarkien. Dessa visa sig icke emotionalvärlden.

⁶Det är kausalvärlden (platoniska idévärlden), som är kunskapens värld och icke emotionalvärlden, som är känslornas värld. I emotionalvärlden finns ingen kunskap att hämta, inga kausaljag, som förkunna kunskapen om verkligheten. De enda i emotionalvärlden som ha kunskap äro de esoteriker som inhämtat sitt vetande under fysisk inkarnation. Det förefaller som om dessa självklara fakta vore ofattbara för de flesta. De envisas med att söka kunskapen i illusionernas värld. Där finnas så många trösterika, ljuvliga budskap, och där får man alltid bekräftelse på att man har rätt, att alla ens hugskott och fantasier överensstämma med verkligheten. Och alla "andar" i denna andevärld äro lika säkra på att de ha rätt, så däråt är ingenting att göra. Det är bara det, att alla ha sin uppfattning om det enda rätta och anse, att alla andra ha fel. Man kunde kanske fråga sig: Var finns det gemensamma för alla giltiga såväl subjektiva som objektiva sanningskriteriet?

⁷Det finns lika många missuppfattningar om verkligheten i emotionalvärlden som i fysiska

världen. Alla slags hädangångna filosofer, vetenskapsmän, spiritister och ockultister behålla de åsikter de förvärvat i fysisk existens. Esoterikerna torde vara de enda som ha gemensam verklighetsuppfattning. De äro ej många men bli allt talrikare ju fler som förvärva esoteriska kunskapen i fysiska livet.

⁸Ju mer esoteriken (erhållen direkt från planethierarkien) blir allmänt bekant för människorna i fysiska världen, desto fler i emotionalvärlden få efterhand samma vetande. Därmed komma spiritualisternas medier att "bekräfta" detta vetandes riktighet. Då först bli spiritualisterna övertygade. De tro fortfarande på att "andarna i andevärlden" veta bäst. Kunskapen måste bekräftas av "andarna". Då först är det riktigt säkert. Om andarna alltid vetat, varför ha de då icke sagt det förut? Säg efter kunna de emellertid. Vilket visar, att de tro och icke själva förstätt att "så måste det vara".

⁹Spiritualisternas tro på "andarna i andevärlden" såsom allvetande är givetvis obotlig som all okunnighetens övertygelse. I själva verket äro människorna i den världen ännu mer desorienterade än i fysiska världen. De leva i ett fullständigt kaos av subjektiva inbillningar. Finns kunskap i emotionalvärlden, har den mottagits från andra håll, andra slag av medvetenhet, icke förvärvat i emotionalvärlden. Och aggressiviteten mot oliktankande är ännu större än i det fysiska. Så inte är den världen något paradiset, som de tro.

¹⁰Att lärjungarna till planethierarkien också ha emotionala höljen och sprida sitt vetande även i emotionalvärlden, motsäger icke faktum, att emotionalväsen icke veta mera än fysikalväsen. De veta icke ens sin egen världs egentliga beskaffenhet.

5.24 Omöjligheten att utforska emotionaliteten

¹Emotionalmaterien lyder medvetenhetens minsta vink, varför det är omöjligt för en mänsklig forskare (normalindivid) att studera den materien. Den befinner sig också i ständig omformning alltefter individernas emotionala medvetenhetsyttringar. Endast kausaljag ha möjlighet att avgöra vad i denna materia som är bestående verklighet eller mer eller mindre tillfällig produkt av emotionalmedvetenhetens energier.

²Normalt kunna kausaljag icke studera medvetenheten i emotionala atomslaget, utan det är först såsom essentialjag individen kan förvärva emotional atommedvetenhet. Men ingen regel utan undantag. Tydligen kan det lyckas för kausaljag att med esoterisk träning nå därhän. I dylika fall fordras särskild vaksamhet för att icke bli offer för illusion av mest förrädiskt slag: inbilla sig vara fulländat essentialjag och kunna tangera även 45-världen; rentav kunna skåda solsystemhärskaren i all hans härlighet.

5.25 Emotionalvärldens auktoriteter leda vilse

¹De flesta spiritualister och klärvoajanter ha i emotionalvärlden en ledare, som i regel tror sig vara allvetande, en ledare de tro på som andlig auktoritet och bli beroende av. Men det finns inga tillförlitliga ledare i emotionalvärlden. Alla, som lita till sådan auktoritet, bli mer eller mindre vilseledda, om än aldrig så idealistiskt, högädel och storslaget.

²Om det i fysiska världen finns snart sagt otaliga lärare, som förkunna vad de tro sig veta, och självgjorda profeter med "messiaskomplex", så finns det snarare ännu fler i emotionalvärlden, vilka desorientera i god tro. Att de äro fler, beror på att de till sin överraskning funnit, att denna värld är något helt annat än de förut trott och äro ivriga att rätta till villolärorna i fysiska världen utan insikt om att deras nya uppfattning är otillräcklig även den.

³Esoteriker uppträda icke som auktoriteter. De kunna redogöra för sin syn på företeelserna och låta folk sedan godtaga eller förkasta den. Särskilt lärjungar till planethierarkien äro noga med att icke söka påverka någon, endast hjälpa sökare, som be om hjälp. De, som i emotionalvärlden agera auktoriteter, sakna verklig kunskap; och de, som i den världen tro sig ha funnit en auktoritet, misstaga sig. Naturligtvis bestrids detta faktum som alltid av alla troende. Låt dem ha sin

tro. De äro saliga med den. I nya inkarnationer få de tillfälle lära om. Vi ska alla bli kausaljag förr eller senare.

5.26 Klärvoajanters studier av tidigare inkarnationer

¹Det blir allt vanligare, att folk få uppgifter om sina föregående inkarnationer av antingen emotionaljag (människor i emotionalvärlden) eller klärvoajanter, som i emotionalvärdens olika molekylarminnen se vad de önska och tro sig om att kunna studera egna och andras föregående inkarnationer.

²Detta är misstag, ty konstatera fakta i förflutna skeendet kunna endast kausaljag. Ingen människa, som ej är lärjunge till planethierarkien, alltså ingen klärvoajant, rajayogi etc., kan förvärva överemotional objektiv medvetenhet. De som hävda motsatsen äro offer för sin emotionala objektiva medvetenhets "illusivitet", som förmår dem att se sådant som icke överensstämmer med bestående verklighet. Planethierarkien varnar energiskt: "Lita icke på emotionala klärvoajanters utsagor."

³Klärvoajanterna se icke det exakta varat eller skeendet, utan den förvrängning av verkligheten som är ett resultat av mänskliga emotionalmedvetenhetens uppfattning av sig själv, en bild stadd i ständig förändring med alla missuppfattningar av egna situationen, av andras beteenden i oöverskådlig mångfald. Vad människor kunna iakttaga i emotionalvärlden är den slutliga syntesen av allt detta illusionsliv, en egen konstruktion med ledning av alla de inflytelser som de omedvetet varit offer för.

⁴Såsom tecken på att de varit en viss historisk personlighet taga de ofta den upplevelsen, att de vid bekantskapen med dennes skrifter igenkänna alltsammans. Men därför fordras endast, att man en gång levat sig in i den litteraturen.

⁵Naturligtvis kan människan få vetskap om någon viss eller flera föregående inkarnationer. Men det sker i så fall direkt eller indirekt genom kausaljag. Möjligheten finns alltså, men sannolikheten är icke stor. Lärjungen uppmanas att "icke se tillbaka", och detta gäller det förflutna likaväl som nuvarande inkarnation. Ingen lär något nytt av dylikt. För att fullt fatta skördelagens verkan måste man ha tillgång till medvetenhetsaspekten, och det ha endast essentialjag. Esoteriken får icke användas för att tillgodose nyfikenheten, ett missbruk som ofelbart får sina följder.

⁶Leadbeater fick tillstånd att studera några individers föregående inkarnationer och publicera sina rön därav. Vid esoterikens första framträdande tilläts mycket av propagandaskäl och i experimentsyfte, som annars var förbjudet och icke heller nu är tillåtet. Sedan år 1920 är allt dylikt åter tabubelagt. Otillåten nyfikenhet och skvaller avstänger ögonblickligen lärjungen från vidare möjlighet till kontakt med planethierarkien för den inkarnationen.

5.27 Planethierarkiens inställning till emotionalvärlden

¹Planethierarkien förklarar bestämt, att den icke befattar sig med något i emotionalvärlden, som om sådan värld icke finnes. Lärarna i planethierarkien inskräpa samtliga hos sina lärjungar att icke heller själva befatta sig med företeelserna i emotionalvärlden, med dess illusioner (allt där är lögn och bedrägeri). Lärarna uppmana de lärjungar i fysiska världen som ha emotional objektiv medvetenhet att i möjligaste mån arbeta på att upplösa de i denna värld existerande materieformerna, enär de äro hinder för verklighetsuppfattningen.

²Planethierarkien varnar sina lärjungar för att eftersträva något slags objektiv medvetenhet, förrän de förvärvat kausal sådan och alltså blivit kausaljag. När de blivit kausaljag, få de dessa förmågor till skänks och veta då också att använda dem rätt. Dessförinnan bli de hinder för mentala medvetenhetsutvecklingen. Och varje missbruk medför mycket dålig sådd. Men sådan oerhörd intensitet har den högre emotionala klärvoajansen, att även kausaljag måste noga ge akt på att icke förväxla dessa två olika slag av objektiv syn. Endast 45-jag kunna icke misstaga sig,

löpa aldrig risk att bli bedragna.

³Hur förrädisk illusiviteten är, framgår av att även kausaljag blivit bedragna, när de icke varit tillräckligt uppmärksamma. Detta hände såväl Besant som Leadbeater. Planethierarkiens sekreterare anser rentav, att en god portion sund agnosticism kan vara av stort värde för lärjungen, innan han fått åtfölja sin lärare genom emotionalvärlden och se denne utföra alla väsentliga materieexperimenten – från formandet av gudar till demonstration av universums tillblivelse.

⁴Planethierarkien säger ifrån, att ingen i emotionalvärlden kan ha kunskap om verkligheten. Den sänder därför ut varningen till de livsokunniga: “Godtag ingenting såsom sant från någon i emotionalvärlden.” Det var meningen med esoteriska axiomet: “Änglar viska enbart falskhet.”

⁵Varningen visar, hur angelägen läraren är att bekämpa lättrogenheten, mänsklighetens veritabla förbannelse.

⁶Inga lärjungar till planethierarkien få använda spiritualistiska medier för att meddela sig med människor i fysiska världen. Det är icke tillåtet för lärjungar att använda redskap, som äro omedvetna, när de utlåna sina fysiska höljen. Spiritualismen låter omedvetna medier använda emotionaljag i emotionalvärlden. Och därmed är saken avgjord.

⁷Ingen i emotionalvärlden kan få någon som helst direkt eller indirekt kontakt med planethierarkien. Detta sagt med särskilt avseende på allsköns klärvoajanter och ockultister. Allt vad dessa sagt därom är idel illusivitet.

⁸Det var en nödvändig åtgärd planetregeringen vidtog med emotionelhöljets solarplexuscentrum, när den efter atlantisexperimentet lät människorna födas utan emotional objektiv medvetenhet.

⁹I en berömd dikt låter Schiller en klärvoajant anropa gudomen att befria honom från denna “förfärliga gåva” och låta honom få sin blindhet tillbaka.

¹⁰Det bästa råd man kan ge alla, som “begåvats” med emotional klärvoajans, är att icke använda den, ty de kunna icke inse emotionalvärldens illusivitet och rätt bedöma företeelserna i denna. Förmodligen äro alla dylika råd bortkastade. Men esoterikern har åtminstone fullgjort en bjudande plikt gentemot dessa förvillade. De ha kommit in på ett sidospår med beklagansvärda följder för nästa inkarnation, kanske för flera.

5.28 I emotionalvärlden finnas inga andrajag

¹Spiritualisternas “andar i andevärlden” äro människor i emotionalvärlden, människor som avlagt sina fysiska höljen. I emotionalvärlden vistas endast förstajag, inga kausaljag eller andrajag. De, som utge sig för sådana, äro självbedragna. Augoeides finns lägst i mentalvärldens högsta region (47:4).

²De enda med verklig kunskap i denna värld äro gamla hylozoiker, förut invigda i esoterisk kunskapsorden, vilka fått denna kunskap på nytt väckt till återerinring i fysiska världen. De, som undervisa i emotionalvärlden, äro i regel representanter för samtliga gamla idiologier eller i bästa fall sådana som dessutom kunnat orientera sig i emotionalvärlden. Alla upplevelser i emotionalvärlden, hur underbara de än synas vara, äro illusiva. Åter må särskilt påpekas, att kunskap om verkligheten icke kan förvärfvas i lägre världar än kausalvärlden, icke i de mänskliga världarna, icke i inkarnationshöljens medvetenhet. Att vissa förstajag påstå något annat, ändrar icke saken. Förstajag kunna icke av sig själva förvärva kunskap om verkligheten.

5.29 Klärvoajans hör till emotionalstadiet

¹Det är mycket vanligt bland ockultister att betrakta klärvoajans såsom tecken på “hög andlig nivå”, vilket är stort misstag. Klärvoajans och klärådiens höra hemma på emotionalstadiet. De äro medfödda eller förvärvade emotionala förmågor och ha inga som helst samband med något slags “högre utveckling”.

²Många bli onödigt länge kvar i det emotionala, särskilt de som på något sätt lyckats förvärva

klärvoajans och i emotionalvärlden tro sig finna kunskapen om verkligheten och livet. Tyvärr är det många på mentalstadiet, vilka genom sin emotionala klärvoajans falla tillbaka till detta lägre stadium. De mentaljag, som äro födda med dessa förmågor, göra därför klokt i att vägra beakta dem. Vikten därav äro de ännu oförmögna att förstå, ty de äro dels okunniga om verkligheten, dels fascinerade av emotionalvärldens skenbart obegränsade möjligheter till fantasiupplevelser, och de förstå icke illusiviteten i hela denna fantasmagori.

³Vi äro i den fysiska världen för att leva i den och icke i några "högre sfärer". Vi äro i fysiska världen för att förvärva nödvändiga egenskaper och förmågor. Det gör man ej med klärvoajans.

⁴Klärvoajans betraktas också av esoterikern snarare som en belastning. Det är icke ovanligt att finna klärvoajanter, som äro både omdömeslösa och ansvarslösa. Planethierarkien hävdar, att klärvoajans utan verklig esoterisk insikt oundvikligen vilseleder dem som tillmåter den något som helst kunskapsvärde. Den är icke sällan tecken på dålig skörd, fuskande i svart magi i någon föregående inkarnation.

⁵För klärvoajanterna är emotionalvärlden högsta världen, enär de icke kunna uppleva mentalvärlden. De borde emellertid kunna lära sig något av det faktum, att kausaljagets emotionalhölje är tomt på allt innehåll, så tomt, att företeelserna i emotionalvärlden icke existera för detta jag annat än om han har anledning att särskilt befatta sig med något i den världen.

⁶I esoteriken hävdas, att såväl fysiska eterenergiens förmågor ("magi") som klärvoajans äro hinder för fortsatt medvetenhetsutveckling. Individens förblindas av sin kapacitet. Han lever i det som han borde vägra beaktande.

⁷Man måste ha klart för sig, att man i varje hölje förvärvar just de egenskaper, som äro möjliga att förvärva i dessa höljen, och inga högre egenskaper. De emotionala förmågorna ge icke kunskap om fysiska världen. Först mentalmedvetenheten möjliggör riktig uppfattning i mänskliga världarna under förutsättning att den erhåller riktiga fakta från fysiska förståndet eller kausalmedvetenheten. Man kan icke av sig själv veta något om världar, där man icke har medvetenhet. Det borde även mycket enkelt utrustade intellekt kunna begripa. Och de, som vistas i fysiska världen, ha icke andrajags medvetenhet, såvida det icke är fråga om avatarer. Ett faktum kan fastslås såsom absolut: det finns inga andrajag i emotionalvärlden. De kunna ingenting utträta i de hopplöst idiotiserande illusionernas värld.

⁸Emotionalmedvetenheten är oemottaglig för sunt förnuft. Den lever i sin egen illusionsvärld med dess "absoluta kunskap".

5.30 "Kosmisk medvetenhet"

¹Många mystiker, i Indien yogier, tro sig äga "kosmisk medvetenhet". Här i Norden är Martinus mest känd för att ha påstått detsamma. Det är groteskt men synnerligen typiskt för klärvoajanterna på högre emotionalstadiet, illusionernas högsta potens. Liksom så många andra föll Martinus ohjälpligt offer för egna fantasien. Det är samma, man kan gott säga oundvikliga, misstag som begås av alla emotionala klärvoajanter, vilka omöjligt kunna avgöra var gränsen går för deras skenbara "medvetenhetsexpansion i oändligheten".

²Martinus visste icke, att det finns två övermänskliga naturriken på vår planet, att det finns en planethierarki, att individen för att nå kosmisk medvetenhet först måste förvärva medvetenhet i kausalvärlden (47:1-3) och världarna 46-42, att den som har 42-medvetenhet ingår i planetregeringen och är allsmäktig inom solsystemet. Om en människa kunde förvärva kosmisk medvetenhet, så behövdes inga högre riken och ingen planethierarki. Enbart det här sagda räcker för att avslöja bedrägligheten.

³"Ingen självlärd skådare såg någonsin riktigt." Förrän mänskligheten inser detta, blir det aldrig slut på klärvoajanternas tro på sina egna fantasiupplevelsers riktighet. Och förrän ockultisterna lärt sig att "icke antaga något utan tillräcklig grund", blir det intet slut på deras tillit till allsköns infall och hugskott.

OCKULTISM

5.31 Inledning

¹Liksom kristendomen har en esoterisk lära (ännu icke offentliggjorda gnostiken), så har islam en esoterisk, som blivit bekant. Man tycks ännu ej ha insett, att samma lära legat till grund för såväl indiska yogafilosofien som alla historiska religionsformer. Det finns endast en riktig världs- och livsåskådning, den som planethierarkien under femtio tusen år förkunnat i de esoteriska (hemliga) kunskapsordnarna.

²Våra dagars ockultister ha fått tag på delar av denna lära och därav spekulerat ihop egna läror. Så har det uppstått ockulta sekter, som för varje dag bli allt fler. I stället för religion och filosofi ha vi fått ockultism. Men annars är det samma galenskap och oefterrättlighet, som i alla tider kännetecknat religion och filosofi. Varenda fantast med messiaskomplex vet allt om "den enda sanna läran".

³I det följande riktas kritik, och delvis mycket skarp sådan, mot ockultisterna och deras missuppfattning av verkligheten. Envar må ha sin egen syn på tillvaron. Men när den utges såsom enda sanna och därmed vilseleder en lättrogen publik, få dess målsmän finna sig i tillrättaläggande. Vi äro alla på väg, och att somliga slå in på bivägar och hamna i återvändsgränder, är väl oundvikligt. I ny inkarnation få de lära om. Man vill om möjligt bespara dem denna bakläxa.

⁴De, som tillgodogjort sig den esoteriska kunskap som fått bli exoterisk, inse snart hur litet av kunskapen som ännu publicerats. Vi ha egentligen fått endast de mest fundamentala fakta om verkligheten och livet, tillräckligt för att vi ska kunna befria oss från härskande okunnighetens ideologier och sedan förvärva förutsättningarna för att bli delaktiga av lärjungaskapet.

⁵Den, som behöver veta mer för att kunna bättre tjäna, får veta det såsom lärjunge. Det är enda vägen. Det är mycket lärjungarna få veta, som på åtskilliga hundra år icke får offentliggöras, kunskap som skulle missbrukas eller förvanskas (som alltid), icke minst av ockultisterna.

5.32 Ockultism och esoterik

¹Det blir allt mer nödvändigt att skilja på ockultism och esoterik. Den väsentliga skillnaden dem emellan är att ockultismen är beroende av subjektiv uppfattning (upplevelser i emotionalvärlden), medan esoteriken består av fakta erhållna i fysiska världen direkt från planethierarkien. I regel ha ockultisterna icke kunnat fatta ens den skillnaden. För dem är esoteriken av samma slag som ockultismen. Ockultisterna hämta sitt vetande från alla tänkbara håll utan att förmå bedöma uppgifternas ursprung. Deras "fakta" och ideer äro hämtade från esoteriska kunskapsordnarnas symboliska litteratur i de fall de icke äro deras egna fantasikonstruktioner, upplevelser i emotionalvärlden. Esoterikern godtar uppgifter endast från planethierarkien, förmedlade genom dess lärjungar eller, i sällsynta fall, brev från 45-jag. De enda lärjungar, som hittills visat sig kunna förmedla dylik kunskap, äro Blavatsky, Besant, Leadbeater och Bailey.

²Vi ha att under de närmaste årtiondena motse ett otal ockulta sekter och en allt stridare ström av ockult litteratur av mest skiftande slag. Det blir något motsvarande de ca 70 gnostiska sekter som uppstodo vid övergången från Vädurens till Fiskarnas zodiakepok, endast att möjligheterna till spridning nu äro ofantligt mycket större. Otal föra sina egna meningar till torgs och bidra till förvirringen.

³Det är icke bara mystiker och klärvoajanter som bli vilseledda utan alla de tusenden, som tro på deras förkunnelse. I sin bok *Le matin des magiciens* redogöra Pauwels och Bergier ingående för hur Hitler, Himmler, Hess, Rosenberg med flera blevo hjälplösa offer för ockulta fantast, s.k. rosenkreuzare etc. (Machen, Hörbiger, Haushofer, Guénon med flera).

⁴Förvillande måste det verka på icke-esoteriker, att i all denna flödande gallimatias det nästan alltid finns "en kärna av sanning", något faktum, någon idé, som totalt förvrängts. Om uppgifter

om äkta rosenkreuzare, såsom Bulwer-Lytton och Blavatsky, förekomma, häpnar man över hur de kunnat insättas i sådana barocka sammanhang.

⁵Mängden ockulta ideologier har medfört att folk bli förvillade och de intelligenta skeptiska. En kritisk undersökning och jämförelse skulle uppdaga den oerhörda skillnaden mellan esoterik och ockultism. Men dels äro de flesta inkompetenta för dylikt och dels fordras ett arbete, som de övriga anse meningslöst.

⁶Gamla esoteriska kunskapsordnar må ha haft sina brister, ty sådana äro alltid oundvikliga. Men de omöjliggjorde åtminstone att de i lägsta graderna invigda kunde inbilla sig (som numera alltid är fallet) ha uppnått högsta gradernas förmåga av förståelse.

⁷Det är meningslöst att samla på gammal ockult litteratur. Den är enligt D.K. på grund av ockultisternas spekulation full av misstag och i hög grad otillförlitlig. I synnerhet gäller det sagda sådan litteratur publicerad före år 1920, vilken bör arkiveras.

⁸Ursprungligen kallade sig äkta esoteriker för "ockultister". Men sedan en mängd individer på mystikerstadiet börjat kalla sig ockultister, har den beteckningen blivit olämplig. Naturligtvis komma dessa ockultister snart nog att beteckna sig såsom "esoteriker", aningslösa om att de icke ha möjlighet befria sig från emotionalvärlden med dess outtömliga möjligheter till vilka fantasikonstruktioner som helst. Det fortgår en oavbruten förfälskning av alla esoteriska begrepp.

⁹Esoterikern betecknades såsom "mentalist" till skillnad från mystikerna såsom "emotionalister". Men naturligtvis ha emotionalisterna nu också börjat kalla sig "mentalist". Den oinvigde står värnlös mot detta ofog. Att det rör sig om självbedrägeri, sakna de förutsättningar att förstå.

5.33 Ockulta sekter

¹Alltsedan år 1875, då den dittills hemliga kunskapen om verkligheten fick bli tillgänglig för alla, har uppstått en mängd ockulta sekter, som lyckats mystifiera sina anhängare med att deras stiftare vore särskilt kallade att meddela kunskapen på det enda rätta sättet. Detta är rent ut sagt bedrägeri. Ingen har erhållit dylikt rätt. Den kunskap som utlämnats får icke bli någon sekts privilegium. Ingen av dessa sektstiftare tillhör planethierarkien eller har erhållit något personligt uppdrag därifrån.

²Resultatet av allt detta hemlighetsmakeri med redan offentliggjord kunskap har blivit att, enligt planethierarkien, "ockulta sekter och esoteriska grupper äro de mest desorienterade av alla slags grupper".

³Vad som blivit bekantgjort är icke längre esoteriskt i egentlig bemärkelse. Att detta vetande ännu icke undersökts och anammats av allmänna opinionens auktoriteter och därför förblivit okänt, obeaktat av stora massan intellektuella, är en helt annan sak. Det finns alltid tillgängligt för sökare.

⁴Samtliga ockulta sekter höra hemma på emotionalstadiet, känslans och fantasiens stadium. Alla sekter, även ockulta, med invigningar och dylika barnsligheter, verka desorienterande. Det är ett varningens ord till alla sökare: undvik kontakt med dylika samfund, ty följderna kan endast bli beklagliga; att råka in under inflytande av krafter, vilkas makt oinvigda äro aningslösa om! Undvik alla sektstiftare! De äro vilseledda. Före år 2200 få inga nya kunskapsordnar inrättas, och då som alltid endast av essentialjag. Teosofiska samfundet var ingen kunskapsorden.

⁵Sinnett fordrade högtidsdräkt vid sina sammanträden. Men överste Olcott infann sig i sin enda kostym, en sliten kavaj med opressade byxor. Och så infann han sig även på Stockholms slott, uppkallad till audiens hos konung Oscar II. Så även i esoteriken: Inför mästaren får man komma, hur trasig man än är.

⁶De många olika ockulta sekterna motsvara i viss mån behoven på olika nivåer och ha i detta avseende sitt berättigande. Men vanskligheten med propagandan för dessa sekter är att de så lätt dra till sig individer, som äro mogna för den esoteriska kunskapen och därigenom kunde få en

riktigare uppfattning av verkligheten. Liksom de existerande religionsformerna äro hinder för den enda sanna religionen, kärlekens och vishetens religion, så äro alla de som svampar ur marken uppväxande ockulta sekterna hinder för den sanna kunskapen.

⁷Tvister mellan de olika ockulta sekterna om sådana problem, som endast andrajag kunna lösa, endast motverka enhetssträvan. Tids nog bli felaktigheterna rättade, när individen nått sådan utveckling, att problemen måste bli rätt lösta. Då är han redan lärjunge. Esoteriska mentalsystemet är till för att ge en vision av tillvaron och befria från livsokunnighetens spekulationer. Det systemet får icke bli ett dogmsystem, som ger upphov till meningslösa tvister om det i alla fall endast högre jag kunna bedöma.

⁸Inga ockulta samfund utom ursprungliga Teosofiska samfundet (grundat av Blavatsky), Arcane School (grundad av Alice A. Bailey) och The Temple of the People (grundat 1898 på initiativ av 45-jaget H.) ha utgått från planethierarkien eller haft någon som helst förbindelse med dess medlemmar, vad än stiftare av andra samfund må tro och påstå. Det finns lärjungar till flera 45-jag i hierarkien, men de kunna icke identifieras såsom lärjungar och utge sig ej för sådana. Det finns skäl antaga, att numera intet samfund står i direkt förbindelse med hierarkien utan att de som en gång gjort det gå vidare på den ursprungliga impuls de fått.

⁹De, som en gång uppnått tredje graden i någon esoterisk kunskapsorden, ha också en gång varit antagna såsom lärjungar och finnas såsom sådana inskrivna i planethierarkiens förteckning över dylika. De behöva icke heller något samfund utan kunna nå förbindelse med sin Augoeides och "sin gud".

5.34 Ockulta sekter och frihetslagen

¹För esoterikern är esoteriken återerinring av kunskap han en gång förvärvat. Det är en kunskap som mänskligheten i stort icke kan på förnuftigt sätt tillämpa och därför icke behöver. Esoterikern ser därför icke som sin uppgift att göra propaganda för denna kunskap. I stället gör han sitt bästa att hjälpa envar på dennes egen nivå, hjälpa honom att återuppnå sin latent nivå. Därefter blir det dennes sak att själv nå högre nivå genom egna erfarenheter och bearbetning av dessa. Esoterikerns egen syn på verkligheten är hans egen hemlighet och ingenting han söker pracka på dem som icke ha behov av den.

²Det misstag de ockulta sekterna begå är att de pracka på andra ideer, vilka göra dem mer eller mindre livsodugliga i en värld, som för dem endast kan bli en fantasiens skenvärld utan självförvärvad grund att stå på. Saknas den grunden, blir vetandet endast ett nytt slags religion och föga bättre än vidskepelse. Då är det bättre att vara fysikalist och hjälpa människorna lösa sina problem, så att livet i fysiska världen blir ett friktionsfritt, ändamålsenligt, lyckligt liv. Under utvecklingens gång genom inkarnationerna förvärvar envar genom egna erfarenheter sin egen syn på verkligheten och livet.

³Det måste klart hävdas, att ingen har rätt att påtvinga någon sin egen uppfattning, den må vara än så riktig. Varje dylikt försök strider mot frihetslagen och lagen för självförverkligande. "Makt över andra" må vara nödvändig i uppfostran av barn, tills barnet förvärvat elementär livsförståelse. Men makt, som söker inskränka tanke- och åsiktsfrihet, är otillåtet övergrepp med fatala följder för "diktatorn". Den, som ingår i något samfund (politiskt, religiöst, vetenskapligt, ockult etc.) och blir utesluten på grund av egen uppfattning, bör känna sig tacksam för erhållen frihet. Åsiktstvång i något avseende är absolut förkastligt. Individen bör aldrig godtaga något som strider mot hans egen självförvärvade uppfattning. Endast så kan han utvecklas på rätta sättet.

5.35 Ockultisters illusioner

¹Det finns ockultister, som icke inse, att fysiska världen är ett helvete. Det vittnar om deras felande livserfarenhet och förståelse för mänsklighetens fasansfulla belägenhet. Utmärkande för många är också oförmågan inse, att man aldrig skall "se tillbaka". Så litet ha de förstått av den

esoteriska varningen, att de tvärtom äro ivriga att få veta om sina föregående inkarnationer. Dem ha de för övrigt ingen nytta av för sin medvetenhetsutveckling. Det är vanlig nyfikenhet. Talet om att studera "karmas verkningar" är lika förfelat, ty de kunna icke konstatera vad de äro ur stånd att förstå. Ockultisterna ha att lära sig inse sin oförmåga till bedömning av livsföreteelserna och verkliga skeendet. De överskatta enormt sin möjlighet att ändamålsenligt använda den smula esoteriskt vetande de fått.

²Det är mycket vanligt, att de "överintellektuella" ockultisterna, sedan de väl inhämtat kunskap i existerande esoterisk litteratur, bli ytterligt märkvärdiga, begripa allting bättre och se ned på dem de erhållit kunskapen av såsom alltför primitiva. Ifall de icke utmanade löjet, skulle de helst utge sig såsom "mästare". I alla händelser ha de ingenting emot, såsom fallet var med Steiner, att så bli kallade av sina eftersägare. Det är icke lätt att draga gränsen mellan självuppskattning (sakligt riktig insikt om egen förmåga) och självöverskattning.

³Under det att esoterikern förr lärt sig tiga inför teologer, filosofer och mystiker, får han numera tiga även inför ockultister. Det är meningslöst att tala till dem, som veta allting bättre och blivit undervisade av sina mästare i emotionalvärlden (astralvärlden, andevärlden), som "hälsa på i Shamballa" etc.

⁴Det finns ingen gräns för galenskapen, inbillningen och lättrogenheten. Som väl är kunna endast 45-jag i sitt superessentialhölje besöka andra planeter. Men "mästarna" i svarta logen kunna bilda former i emotional och fysisk materia, former som förvillla alla utom esoteriker. Dessa "mästare" göra allt för att förvillla och leda människorna in på "sidospår". Att de i stor utsträckning lyckas, äro ockultisterna bevis på.

⁵Liksom inom religionen vi fått otaliga profeter, som alltid sagt något annat, så få vi inom ockultismen otaliga "mästare", som de troende anamma och vilkas uttalanden de tro på. Men esoterikern godtar inga mästare, som utge sig för att vara mästare, ty han vet, att mästaren hör hemma i platonska idévärlden, i kausalvärlden, och att det är där man träffar honom men aldrig i emotionalvärlden. Klärvoajanters önskan att träffa "sin mästare" i emotionalvärlden är fullt tillräcklig för att de också ska göra det. Men det är ingen mästare från planethierarkien. Och ingen möter sin egen mästare i planethierarkien, förrän han blivit redskap för sin Augoeides.

⁶Nu kommer det. Folk har hört talas om planethierarkien, och genast börjar man fantisera. Exempelvis har en fantast inbillat sig "fått tillstånd från hierarkien ..." Det måste bestämt hävdas, att detta icke kan vara sant. Endast lärjungar i grupp om fem, sju eller nio kunna komma i kontakt med hierarkien, aldrig individer. Men därmed är tyvärr icke risken för fantasteri avlägsnad, eftersom det visat sig, att hela grupper kunna falla offer för vilken emotional illusion som helst.

⁷I emotionalvärlden ha de trott sig invigas av planethärskaren och trott sig bli både kausaljag och essentialjag. De, som numera (efter år 1925) vittna om dylikt, äro alla förvillade. Den lärjunge, som vittnar om sig själv (sin status, sina erfarenheter som lärjunge), är icke längre någon lärjunge, ifall han någonsin varit det. Därmed har planethierarkien satt stopp för nyfikenheten angående lärjungens personligheter. Den som vill bli esoteriker får nöja sig med den esoteriska kunskapen. Allt personligt är tabu. Biografier med försök att "rentvå" sådana historiska personligheter som Paracelsus, Cagliostro, Blavatsky, Francis Bacon, Saint Germain etc., intressera icke planethierarkien. Envar får tro vad han vill i detta som i allting annat. Den som icke förvärvat förståelse blir i alla fall offer för lögnen.

⁸När man inser, hur lätt människor falla offer för lögnen även i fysiska världen och hur lätt massuggestion kan påverka hela församlingar, blir man lätt skeptisk mot alla vittnesmål. Det återstår endast att söka använda sitt eget kritiska förnuft.

5.36 Ockultisters spekulationer

¹De många sekter, som i vår tid bildas av mystiker och ockultister, ha åtminstone den förtjänsten, att de motverka fysikalismen och peka på överfysisk verklighet. Det glädjande i

företeelsen är tecknet på att "det rör sig", att det finns sökare, att man insett det ohållbara i de gamla ideologierna, att det finns förståelse för existensen av högre världar och högre slag av medvetenhet. Man får hoppas, att dessa förtjänster i någon mån gottgöra den skada ockultisterna vålla med sina desorienterande spekulationer.

²Vi befinna oss nämligen i en tid, då ockultisterna allt mer spekulera med okontrollerade s.k. historiska fakta, med isolerade esoteriska fakta och i övrigt med allsköns skenfakta. Deras ständiga misstag och grunden till att de misslyckas är att de blanda in egna spekulationer i den kunskap vi fått från planethierarkien. Det finns gott om ockultister à la Rudolf Steiner, hög-intelligenta, som tro sig om att kunna spekulera med esoteriska fakta.

³Spekulation med esoterik blir endast vilseledande kvasi och utan minsta betydelse för vårt självförverkligande, snarare till hinders för våra möjligheter att bli tjänliga redskap för planethierarkien. Vi ha icke fått kunskapen för att spekulera och fantisera utan för att kunna leva rätt och visa andra detsamma, för att kunna bli lärjungar. Det ha ockultisterna aldrig insett. De tro tydligen att spekulation är livets mening.

⁴Vi ha fått veta tillräckligt för att leva, kunna förverkliga. Det är därför vi fått kunskapen. Betecknande för ockultisterna är att de vilja veta orimligt mycket, som de icke ha ringaste användning för, ett teoretiskt vetande (man skulle kunna kalla det vilseledande skräp), som onödigt belastar deras medvetenhetsinnehåll och försvårar dagliga tillämpningen av det väsentliga. De, som endast vilja öka sitt teoretiska vetande, få vänta, tills planethierarkien låter publicera fler fakta.

⁵Esoterikern vet, att mänskligt intellekt icke kan lösa verklighetens problem, att därtill fordras högre slag av objektiv medvetenhet, åtminstone kausal och essential, att kunskap om verkligheten icke kan förvärfvas i de mänskliga världarna (fysiska, emotionala och mentala) utan först i platonska idévärlden (kausalvärlden) och att ingen kan inträda i den världen annat än som lärjunge till planethierarkien. Människan kan förvärva kunskap om fysiska världen men icke bedöma verklighetshalten av vad hon upplever i emotionala och mentala världarna.

⁶Att människorna på okunnighetsstadiet sökte efter förklaringar på skeendet och spekulerade om orsakerna, var förståeligt. Men mänskligheten borde lära sig något av resultatet av flertusenårig spekulation: av fiktiviteten i teologernas tro på historiska legender och både teologers och filosofers mer eller mindre logiska fantasier.

⁷Ockultisterna ha tydligen insett, att varken teologi, filosofi eller vetenskap kan lösa tillvarons problem. Men de inse ej, att de begå precis samma misstag som teologer, filosofer och vetenskapsmän, att de avge omdömen utan att äga härför erforderlig kapacitet, att endast kausaljag ha möjlighet att konstatera fakta, förvärva nödvändig "intuition".

⁸Bland de många slagens ockultister kan man möta sådana som anse sig tänka självständigt. De studera alla slagens ockult litteratur och utvälja vad som överensstämmer med deras uppfattning utan att förstå, att de flesta ockulta författare ha gjort likadant och att alla ha olika uppfattning om den enda verkligheten. Äro de därtill klärvoajanta, rådgöra de med individer i emotionalvärlden, som de betrakta såsom slutgiltig kunskapsauktoritet, och godtaga deras mening utan att inse det inkonsekventa i sin inbillade självständighet.

⁹Om varje filosof tror sig kunna förvärva riktig verklighetsuppfattning, så gäller detta i än högre grad om ockultisterna. Och liksom filosoferna ha de alla olika uppfattning om vad som är verklighet och sanning.

¹⁰Men sanningen är en, och den få vi från planethierarkien. Alla kausaljag, lärjungar till planethierarkien, ha samma verklighetsuppfattning, vilket kanske kan väcka till eftertanke. Vad som icke överensstämmer med deras för alla esoteriker allmängiltiga kunskap är icke sanning. Alla "experiment med sanningen" leda ovillkorligen vilse.

¹¹Vad än esoterikerna gjort för att motverka de allt talrikare ockultisternas outtömliga spekulationsraseri, ha dessa fortsatt med sina förvillande missbruk av alla de fakta och ideer som i

allt större utsträckning bli exoteriska.

¹²Som väl är, gå vi mot ljusare tider. Inom hundra år komma så många äkta (icke de många oäkta) lärjungar till planethierarkien att ha vederlagt hela denna produktion av tusentals ockultisters fantasispekulationer. Under tiden får man hoppas, att allt fler utveckla den esoteriska instinkt som inser, att "så som ockultisterna säga, så kan det icke vara".

¹³Den förnuftsprincip, som borde vara normerande för alla som kunna tänka själva och icke bara säga efter vad andra tänkt (en princip även filosoferna haft alltför lätt att glömma), är: antag ingenting utan tillräcklig grund. Det är en princip alla glömma, så snart de vilja förklara "varför". I dagligt umgänge tro de sig alltid veta, varför individen säger eller gör så. Det är möjligt, att de i särskilda fall kunna ytligt förklara. Men ifråga om dem på högre utvecklingsstadier är detta så gott som uteslutet.

¹⁴I alldeles särskild grad är det viktigt för ockultisterna att tillämpa principen, alldenstund människan icke kan uttala sig om verkligheten utöver det emotionala, och just emotionala verkligheten, som klärvoajanterna tro sig kunna förstå, är "illusionernas värld". Där taga de sken för verklighet och bli ofelbart offer för sina upplevelser, varpå alla snart sagt oräkneliga ockulta sekterna äro bevis.

¹⁵De flesta sakna tydligen förmåga avgöra vad som är tillräcklig grund. De inse ej, att kunskap måste vila på konstaterade fakta och tillräckligt många, uttömmande, samstämmiga fakta.

¹⁶Man torde knappast begå några misstag, om man vägrar godtaga uppgifter om det överfysiska från andra än lärjungar till planethierarkien. Tyvärr är man därmed ingalunda på "säkra sidan". Ty i framtiden komma allt fler att utge sig för att vara lärjungar till planethierarkien, vilka omöjligt kunna vara det. Ett otal klärvoajanter och andra vilseförda kunna vittna om, att de erhålla alla sina fantasifakta från en "mästare i hierarkien". Tyvärr är det icke endast de självbedragna detta gäller. Vi ha att motse fullt medvetna bedragare, som metodiskt söka motarbeta medvetenhetsutvecklingen.

¹⁷Enda värnet är att aldrig godtaga något från detta håll, att aldrig godtaga enstaka, isolerade uppgifter, att betrakta även det som synes inpassat i sina rätta sammanhang som en "arbetshypotes" och aldrig som en fastslagen sanning. Det åligger envar att själv undersöka, ty det man godtar godtar man på eget ansvar. Man får icke skylla på någon vilseledare. Att dessa så mycket dålig sådd blir deras sak. Kom ihåg: allt är lögn som kommer från emotionalvärlden. Den, som strävar efter kärleksfull förståelse, är på rätt väg. I jämförelse därmed är allt annat betydelselöst.

¹⁸När man tar del av innehållet i den allt rikare floran av ockulta alster, inser man vikten av att ha bemästrat esoteriska världsåskådningen. Man får onekligen intrycket, att esoteriska fakta anses kunna inpassas på måfå var som helst och i otal sammanhang utom i det enda rätta. Vi uppleva något motsvarande vad som hände vid vårdagjämningens övergång från Vädurens konstellation till Fiskarnas. Alla, som då fingo tag på en filosofisk idé, måste göra något märkligt av den. Genast visste man allt om den och allt om dess relationer och levererade en gallimatias, ehuru knappast fullt så förnuftslöst som i våra dagar.

¹⁹Planethierarkien väntar på den dag, då den skall få ge mänskligheten sanna kunskapen om verkligheten. De fundamentala fakta, vi fått såsom grund för hållbar världs- och livsåskådning, äro fullt tillräckliga för att klargöra femte naturrikets absoluta suveränitet i kunskapshänseende.

5.37 Ockultister felbedöma sin egen nivå

¹Det är vanlig felbedömning av ockultisterna, att de tro sig vara något de sakna alla möjligheter till att vara inom närmaste inkarnationerna, därför att de förvärvat teoretiskt vetande om olika utvecklingsstadier och kunnat anlägga ett beteendemönster efter vad de lärt sig hör till ett visst stadium. När de i ny inkarnation (före återerinring) ställas på prov, misslyckas de, då de icke ha teoretiska vetandets stöd. De flesta antingen över- eller undervärdera sina möjligheter (det senare

mer sällan).

²Felbedömning av egen nivå beror ibland på att individen i föregående inkarnationer förvärvat ensidigt vissa förmågor hörande till högre nivå men saknar andra, lika nödvändiga. Vanligt är också för stort avstånd mellan vetande och förmåga av självförverkligande.

³Ifall ockultisterna icke stirrade sig blinda på medvetenhetsaspekten och (som många av dem) inbillade sig äga kosmisk medvetenhet, utan förstode att i evolutionen viljeaspekten håller jämna steg med medvetenhetsaspekten, kanske de skulle nyktra till. De som ha kosmisk medvetenhet äro icke blott allvetande inom solsystemet utan även allsmåktiga. Allvetande kunna ockultisterna tro sig vara, men att de även skulle vara allsmåktiga inom samma världar är nog litet svårare att inbilla sig, om man har något förnuft kvar.

5.38 Ockulta förmågor

¹Det finns mängder av abnorma eller s.k. ockulta förmågor, som äro medfödda eller yttra sig spontant. Givetvis äro samtliga oförklarliga utan esoterisk kunskap. De uttydningar, som oinvidga alltid ha till hands, äro fiktioner.

²Alla, som oförskyllt råka ut för ockulta förmågor och färdigheter, kan man allvarligt råda att icke nyttja dem. I bästa fall verka de enbart desorienterande, eftersom rätt bruk av dem förutsätter specialutbildade esoteriker (lärjungar till planethierarkien). Det har alltid sina risker att experimentera med okända energier. Men i regel äro varningar bortkastade. "Magiern" tror alltid att han är utvald och att förmåga också innebär förståelse för dess rätta bruk. "Dårar rusa in, där vise akta sig för inträde."

³"Ingen självlärd skådare såg någonsin riktigt" är ett esoteriskt axiom från vilket det ännu aldrig funnits något undantag. Klärvoajans (emotional objektiv medvetenhet) ger intet kriterium för riktig uppfattning (vilket emotionalister och klärvoajanter tro), lika litet som objektiv fysisk medvetenhet kan förklara verkligheten. Beträffande "Ijuset i huvudet" må framhållas, att experiment med den företeelsen ha medfört blindhet.

⁴Ifall individen med sin förmåga verkligen kan gagna mänskligheten, blir han också omhändertagen av en lärjunge till planethierarkien. Ingen kan bli förbisedd i något som helst avseende. Varenda en som nått mystikerstadiet har i esoteriska arkivet sin dossier omfattande en hel serie inkarnationer. Och alla ha sin Augoeides.

5.39 Mediumskap

¹Medium är en människa, som lånar ut sin organism med dess eterhölje till ett okänt emotionalväsen och är medvetslös under den tid lånet pågår, aningslös om vad som därunder försiggår.

²Det är icke endast mänskliga emotionalväsen, som taga mediets kropp i besittning, utan även av människorna formade emotionalväsen, som det vimlar av i emotionalvärlden. Dessa kunna också återge de tankar som tillföras dem av de omkringsittande.

³Spiritualisterna anse, att deras övervakare i emotionalvärlden är en pålitlig ledare och tillser att besökande emotionalväsendet icke kan vålla mediet skada. Detta är väl också i stort sett riktigt. Men han är ur stånd att avgöra ockuperande väsendets utvecklingsstadium. Det kan endast ett andrajag. Och dylika förekomma icke i emotionalvärlden.

⁴De spiritistiska medierna, som utlåna sin organism med dess eterhölje till främmande emotionalväsen, erbjuda i själva verket skådespelet av ett slags besatthet. Enda skillnaden är att medierna frivilligt lånat sig däråt, medan företeelsen hos andra är mot deras önskan. För många medier har det också slutat med att tillfälliga innehavaren vägrat lämna ifrån sig sitt byte: lättköpt sätt att slippa själv genomgå inkarnationsprocessen. Lönar det sig att varna? Troligtvis ej.

⁵Ingen lärjunge till planethierarkien, ingen medlem av planethierarkien meddelar sig genom något medium. De kunna i ytterligt sällsynta undantagsfall använda en lärjunges organism med

dess eterhölje. Så kan ett tredjejag använda ett kausaljag. Men då är det fråga om ett kausaljag, och denne är hela tiden fullt medveten om vad som försiggår. Det är en avsevärd skillnad.

5.40 Ockultister äro icke lärjungar

¹Det vimlar i vår tid av självutnämnda pytagoreer, platoniker, rosenkreuzare etc., och fler bli de för varje dag. Men de som vittna om sig själva, ha aldrig varit invigda i någon esoterisk kunskapsorden. Teosofen Leadbeater fick redogöra för de tre lägsta graderna i pytagoreernas orden (de tre han visste funnos) men det var först efter erhållen tillåtelse av Pytagoras, som han kunde personligen kontakta.

²När folk få höra talas om lärjungaskapet, tro de sig vara färdiga därför. Ingen risk. Är lärjungaskapets faktum en nyhet, har man många inkarnationer kvar, innan saken blir aktuell. Folk inbilla sig i regel, att de äro mycket längre komna i utvecklingen än de i själva verket äro. Det finns för övrigt många invigda i esoteriska kunskapsordnar, sedan tusentals år tillbaka, som ha många inkarnationer kvar, innan de kunna bli lärjungar. Tillhörigheten till något ockult samfund betyder därvid ingenting. Det förefaller snarare, som om nivån i dylika verkade neddragande.

³De, som icke ha esoteriska kunskapen latent, ha små utsikter i vår kaotiska period, inom närmaste 200 åren, att förvärva förutsättningar bedöma dess verklighetshalt ("värde, livsbetydelse").

5.41 Ockultister motarbete planethierarkien

¹Planethierarkien varnar för de försök som komma att göras i allt större utsträckning att vilseleda sökarna. Det är alldeles påtagligt, att man numera får räkna med även "svarta" ockultister, som ha just detta till uppgift med sina exposeer. Allt fler fantaster utge sig för att vara lärjungar och ha fått sitt vetande från "högsta ort" eller rent av att själva vara "mästare", som omge sig med lärjungar, göra propaganda för sin vilseledande ideologi etc. Eftersom dessa "mästare" ha en särskild förmåga att tilldraga sig uppmärksamheten och förvillia omdömet hos dem på emotionalstadiet, är det nödvändigt att eftertryckligt varna för denna allt större risk.

²Dessa ockultister vända bort uppmärksamheten från sanna esoteriken, förkunnad genom Blavatsky, Besant och Leadbeater och åren 1920–1950 genom planethierarkiens sekreterare D.K. Endast de författare, som utgå från dessa förkunnare, stå på den kunskapsgrund som för västerlandets del lades av den grekiske filosofen (46-jaget) Pytagoras, vår blivande världslärare efter Christos–Maitreya.

³Det är samma företeelse om igen, som det var för två tusen år sedan, då kvasignostiska - sekterna förvanskade Christos' förkunnelse.

⁴Historien lär, att lögnen har lättare att bli trodd än sanningen. Beviset härför är alla de olika sekterna, samfundet, otalet ideologier.

5.42 Ockultister äro omogna för esoteriken

¹Det tycks vara en oundviklig följd av offentliggörandet av nya ideer och fakta, att dessa bli omhändertagna av allsköns spekulanter, som fördärva det väsentliga och därmed försvåra tillägandet. De äro så ivriga visa sin förståelse, att de icke kunna vänta, tills de begripit vad saken gäller och att förutsättningen för förståelse är ett radikalt omtänkande med utrensning av allt de anse omistligt, en med möda förvärvad livsuppfattning. De inarbete de nya ideerna i sina gamla system och med sina gamla metoder och producera ett livsodugligt kvasi. Det bedrövliga är att de spärra vägen för kompetenta sökare (med latent kunskap), som besvikna vända sig bort från detta kvasi och resignera.

²Det egendomliga är, att dessa desorienterande ockulta sekter alltid tyckas ha större framgång

och vinna fler anhängare än de esoteriker, som förkunna sanna kunskapen om verkligheten och livet. Det förefaller som om sanningen alltid måste vara uppblandad med lögn för att bli allmänt godtagen. Folk är nöjda, om det bara finns “en kärna av sanning” i all lögnen.

³Planethierarkiens åsikt år 1775, att mänskligheten icke var mogen för esoteriken, har till fullo besannats. Esoteriken har blivit missförstådd och misstolkad av de flesta. Många ha blivit storhetsgalna. Andra ha fått messiaskomplex. Många ha börjat spekulera med esoteriska fakta och verkat förvillande på de flesta ockultister. Man måste fantisera för att slippa leva och förverkliga. Det mesta av det arbete, som verkliga esoterikerna utföra, består i att motverka galenskapen.

DET EMOTIONALA OCH SJÄLVFÖRVERKLIGANDET

5.43 Kampen mellan attraktion och repulsion

¹Attraktion och repulsion göra sig alltid gällande i alla energiförhållanden och i individens inställning till allt, både inre och yttre. De negativa repellerande vibrationerna överväga i de lägre emotionala molekylarslagen, men det betyder ingalunda att attraherande energier saknas. Attraktion och repulsion förekomma i alla emotionala molekylarslag, positivt och negativt finns i allt; motsatserna förutsätta varandra. Psykologiskt riktigare vore att uttrycka saken så, att individerna på lägre stadier och särskilt sådana med repellerande grundtendens lättare påverkas av de negativa energierna.

²Det sagda avser materiens två vibrationstendenser. För medvetenheten tillkomma andra faktorer, bestämda av individens begär eller känslor (och alltså utvecklingsnivå). "Kärlek" till något visst kan väcka "hat" till allt som icke är förenat med detta individuella. Typiska exempel härpå är allt slags dogmväsen och sektväsen, vilket utesluter allt som icke överensstämmer.

³Människorna behärskas av det lägre emotionala, emedan de i förflutna inkarnationer odlat just det som tillhör detta lägre. De vitaliseras av lägre molekylarslagens repellerande vibrationer, hatet i alla dess otaliga uttryckssätt, till vilka hör egoismen. De, som nått kulturstadiet eller mystikerstadiet, lära sig utveckla attraktion till allt (strävan till enhet). I emotionalhöljet rasar en konflikt mellan de lägre och högre energierna, tills de högre segrat. Denna konflikt är orsaken till emotionalt lidande av många slag.

⁴Kampen mellan attraktionens och repulsionens energier i emotionalhöljet är långvarig och svår och fortsätter genom många inkarnationer. Även sedan individen nått det högsta emotionala (48:2), är kampen ingalunda slutkämpad utan fortsätter på humanitetsstadiet, enär individen i varje ny inkarnation genomlöper alla utvecklingsstadier, tills han uppnått sin egentliga nivå. Ofta ägnar mentalisten sig åt att utveckla sin mentalmedvetenhet och försummar därvid att återförvärva de högre emotionala förmågor som finnas latenta i emotionala undermedvetenheten. Eftersom mänskligheten befinner sig på lägre emotionalstadiet, äro de vibrationer, som genomströmma människans emotionalhölje, övervägande repulsiva. Då dessa vibrationer genomtränga även humanistens emotionalhölje och därvid aktivera hans emotionalitet, måste han utveckla sina högre emotionala förmågor för att icke falla offer för repulsionens vibrationer. Detta beroende av omgivningen och förefintliga civilisationen var det som gnostikerna kallade vår delaktighet i arvsynden.

5.44 Repulsionen – det lägre emotionala

¹Det som icke är kärlek (attraktion) är hat (repulsion). I stort sett äro de flesta människors livsytringar utslag av hat. Till de värsta kan man räkna avund och skadeglädje, förtal och förföljelse.

²Så länge repellerande tendensen söker utlopp för sitt hat, förblir livet en strid. Hatet kränker frihetslagen och enhetslagen. På lägre stadier göra människorna intrång på varandras frihet och hindra varandras självförverkligande.

³Voltaire kallade människan för elakast av alla djur (l'animal méchant par préférence), och tyvärr gör en betydande del av mänskligheten (på lägre stadier) skäl för beteckningen. Det finns ingen gräns för ondskan, när hatet inflammerats. Och värst av allt är religiösa hatet.

⁴På lägre emotionalstadiet (hatstadiet) finns fog för icke ovanliga åsikten, att de s.k. vännerna ofta göra större skada än ovännerna. I det vanliga, tanklösa och ansvarslösa sladdret inmänges med skenbar sakkunskap allt det negativa man trott sig kunna konstatera hos vännen, varigenom utomstående få en förvänd uppfattning av den personen. Mycket vanligt är också att kvinnorna i äktenskapet på liknande sätt tala illa om sina män. Mången har på det sättet fått sin karriär för-

störd. Dessa människor ana ej, hur de med sitt skvaller och sina omdömen avslöja sig själva och sin nivå. Den, som fäster sig vid fel och brister hos vännen, är ingen verklig vän. Den verkar neddragande, vadan umgänge med sådan bör i möjligaste mån undvikas. Det gäller för övrigt om alla som "tala illa om folk". De sprida och öka hatet i världen.

⁵Människorna förlåta aldrig. De kunna icke, även om de försöka. Ständigt vid minsta anledning skall det som väckte hatet dyka upp och uppmärksammas. De, som icke uppnått attraktionsstadiet, leva i repulsionen, om de inse det eller ej. Hatet finns i undermedvetna komplex och blir vid minsta påminnelse aktualiserat.

⁶Det enda hatet kommer ihåg av en människa är hennes brister och misstag, aningslöst om egen delaktighet däri, aningslöst om hur omgivningens hat i alla dess uttryckssätt verkat förvillande.

⁷Man förstår, att Schopenhauer, som den kännare av sitt släkte han var, kunde sammanfatta levnadsvisheten i två delar. Den ena hälften bestod i att "ingenting säga och ingenting tro". Den andra i att "varken älska eller hata". Han tillade, att den som insett detta också gärna avstår från dylikt liv. Utan esoteriska kunskapen ligger det nära till hands att draga samma slutsatser.

⁸Typiskt för det lägre emotionala är masstänkandet, eftersägandet med dess mentala negativitet och emotionala receptivitet.

⁹På barbar- och civilisationsstadierna härska egoistiska känslorna. Genom vänlighet och tjänster (skänker etc.) kan man hos dessa individer väcka vissa av de känslor till liv, som de kristna tro vara kärlek men endast äro en sorts sentimentalitet. För dessa människor gäller i stort sett det gamla talesättet: "Jag älskar dem mig älska och hatar dem mig hata. Så har jag gjort, så gör jag och låter andra prata." Och hatet ligger alltid på lur. Minsta anledning inflammerar det genast och icke sällan i förfärande grad. Då blir det icke ens "lika för lika utan sju för tu".

¹⁰Vill man nå resultat med dessa människor, måste man alltså vädja till egoismen och söka "förfina" egoismen. Altruismen och de övriga ädla känslorna ligga utom förståelse, såvida egenarten icke har enhetstendensen "medfödd".

¹¹Egenarten är den grundnatur individen förvärvat under eoner och kan icke plötsligt förändras. Genom upplysning och påverkan kan man polera ytan och utlära ett socialt beteendemönster, icke förändra "naturen". Man kan genom påverkan väcka psykoser och få individerna att uppleva attraktion, vilket ofta försätter folk i extas. Genom dylika upplevelser kan man hos dem väcka längtan efter detta tillstånd. Men de måste själva genom självförverkligande arbeta på att nå högre nivåer. Många äro ur stånd att göra detta, emedan de sakna förutsättningarna, de erforderliga erfarenheterna. Längtan finner krafter, möjligheter och medel. Det hela är blott en tidsfråga. Och detta ha människorna så svårt att förstå. I sin otålighet vilja de genast se resultat, som det kan taga många inkarnationer att förverkliga.

¹²Sant har det blivit sagt: "Hövlighet är ofta det enda slag av kärlek vi få tillfälle visa våra medmänniskor." Det är nog lägsta slaget, denna polerade yta, resultatet av god uppfostran och "tecknet på bildning".

¹³Det talas mycket om medlidande. Rätta uttrycket är deltagande. Att lida med andra skulle göra oss odugliga att hjälpa dem. Lede vi med alla, skulle vi snart vara fullständiga nervvrak och hamna på nervanstalt. Beteckningen "medlidande" visar, att det hela är vilseledande, självbedrägligt prat som vanligt. Nietzsche opponerade sig våldsamt mot uttrycket medlidande. Han hade försökt lida med och insåg klart det absurda i medlidandet, att människorna skulle hamna på vårdanstalt utan att därmed göra minsta nytta. För övrigt kände han intensivt för egen del, att stolta naturer betacka sig för andras medlidande. De vilja i tysthet genomlida sina kval.

¹⁴Det dröjer länge, innan alla de tendenser vi förvärvat på lägre stadier definitivt utrotats. Det ligger i uttrycket: "Den som är utan synd kaste första stenen." Så litet ha de kristna lärt under 2000 år, att de vid första tillfälle äro ivriga "att kasta första stenen". De märka det icke ens, så automatisk är dagliga stenkastningen, och så tro de sig vara psykologer och kulturella. Det finns

alltför mycket kvar från barbarstadiet även hos dem, som tro sig äga självkänedom och anse sig högstående. Självblindheten är otrolig och de flesta talesätten fördummande. "Man är ju icke mer än människa." Icke mer än?

¹⁵Ifall man indelade människorna i kärleks- och hatmänniskor (en mycket förnuftig indelning), hur många skulle man då finna, som kunde räknas till de förra, eftersom allt är hat som icke är kärlek? Hör man själv dit? En självvrannsakan dagligen i det hänseendet vore nyttig övning, som snart skulle förändra oss.

¹⁶När mänskligheten en gång i framtiden lärt sig, att vi i det fysiska och lägre emotionala ha alla de negativa egenskaper, som förekomma i djurriket, i högre eller lägre grad i de olika inkarnationerna, så kanske man äntligen kan börja se förnuftigt på mänskliga s.k. svagheterna. Säkert är att de, som i hatisk moralism fördöma andra för deras fel och brister, själva ska bli bekajade med just dessa i ny inkarnation. Vetskapen härom kanske kan hejda det besinningslösa fördömandet. "Du är sådan den du fördömer" eller skall bli sådan och själv fördömd. Vi ha alla fel, mer eller mindre i olika inkarnationer. Fortsätta vi som hittills att bara stirra på dem, bli vi aldrig fria från dem.

¹⁷Mänskligheten är ett kollektiv på olika nivåer, och dessa stiga eller sjunka kollektivt i olika epoker. Förrän mänskligheten kollektivt arbetar på att höja nivån, stiger den icke. Men först då kan det bli en verklig höjning av alla nivåer.

5.45 Attraktionen – det högre emotionala

¹Allt liv (alla monader) utgör i medvetenhets-hänseende en enhet. Det är i förståelsen för denna enhet "frälsningen" ligger, en förståelse, som är möjlig för människan men icke blir verklighet, förrän den upplevs i essentialmedvetenheten. För att nå denna medvetenhet fordras emotionala attraktionens energier och förvärv av emotionala attraktionens egenskaper. Tjänandet har i esoteriken symboliserats såsom "offer", emedan det kan vara påfrestande nog att övervinna hatet (repulsionen) genom kärleken (attraktionen). Men eftersom attraktionens energier såsom av högre emotionalt slag äro starkare än hatenergierna i lägre emotionala molekylarslagen, måste de segra, ifall de användas ändamålsenligt. Genom att man brukar attraktionens energier bli de allt mer dominerande även i egna emotionalmedvetenheten och erhålla dessutom automatiskt tillskott från essentialvärlden (från andratriadens essentialatom via kausalhöljets enhetscentrum). Detta vitaliserar också essentialatomen, så att den automatiskt genom sina vibrationer formar ett essentialhölje, som från början är embryonalt men sedan allt mer vidgas. Det blir därmed allt lättare att komma i kontakt med enhetsintuitionen och dess energier.

²Först såsom lärjunge till planethierarkien kan monaden såsom mentaljag rätt använda emotionala attraktionens energier för att via kausalhöljet nå essentialvärldens medvetenhet och förstå vad enhet innebär.

³Attraktionens egenskaper förvärvas i det högre emotionala (48:2,3). Kulturstadiet kan sägas taga sin början på högre nivåerna i 48:4 och krönes med en helgoninkarnation (verklig, föga motsvarande vad som behövs för att bli "kanoniserad" av katolikerna), högsta nivån i 48:2.

⁴Det s.k. mystikerstadiet börjar på högre nivåerna i 48:3, när attraktionen vuxit sig så stark, att "förnuftet" (47:6,7) icke längre kan utöva någon kontroll.

⁵Utmärkande för kulturstadiet är att individen slutar att leva för sig själv (egoistens liv) och lever för andra, för annat än sig själv, för mänskligheten eller för ett ideal, för att tjäna utvecklingen, enheten. Det är på kulturstadiet människan kan komma i kontakt med essentialmedvetenheten via enhetscentrum i kausalhöljet.

⁶Det högre emotionala, i kontakt med det essentiala, ger större förståelse för andra människor än någon mental analys. Det är en sak även esoteriskt okunniga kunna konstatera; en urgammal erfarenhet på mystikerstadiet, ehuru man utan esoteriskt vetande naturligtvis ej kunnat förklara det tekniska sammanhanget.

⁷Vi utveckla attraktionens egenskaper genom att möta människorna med kärleksfull förståelse, även sådana vi finna osympatiska. Därmed påverka vi deras möjlighet till attraktion, motverka deras hatinställning. Det hör med till levnadskonsten att älska människorna utan att bli bunden av dem, vilket vi lätt bli, om det finns något av egoism i vår tillgivenhet.

⁸Genom att älska människorna komma vi i kontakt med deras själ, med deras Augoeides, som är kärleken. Vi hjälpa honom i hans strävan att göra emotionalmedvetenheten mottaglig för attraktionens energier. Genom kontakt med vår Augoeides komma vi i kontakt med enheten och andra människors själar. Det finns ingen annan väg.

⁹Emotionala attraktionen övervinner emotionala repulsionen (hatet) men kan därför icke betraktas såsom "kärlek" i högre mening (essential, 46). Attraktionen ger icke förmåga av omdöme, ty den är bortom mental kontroll. Verklig kärlek är alltid förenad med vishet. Den "mänskliga" kärleken begår i sin ovishet alltför ofta svåra misstag. Den saknar i regel förmåga att säga nej, när detta skulle vara det enda riktiga, och lägger därmed ofta hyende under lasten, tillgodoser lättsinnigheten hos andra, underlättar parasitväsendet. Den betraktar vishetens utslag såsom "hårdhet".

¹⁰Attraktion kan likaväl som repulsion bli en last. Det finns attraktion som binder och sådan som frigör, beroende på motivet, vad man avser och vill uppnå. Kommer inspirationen från Augoeides, är allting väl. Då är man skyddad mot självbedrägeri.

¹¹Den, som på kulturstadiet förvärvat attraktionens egenskaper, älskar människorna, hurudana de än äro med deras brister, fel och laster. Dessa dåliga egenskaper utgöra människan lika mycket som goda egenskaper och dygder; de båda slagen kunna icke skiljas från varandra. Man älskar hela människan, icke en del av henne. Det är en sak människorna icke ha lärt sig inse. Ifall man har kärlekens rätt (för bättre förståelse och för att bättre kunna hjälpa) att analysera människan, så beundrar man hennes goda egenskaper och hyser deltagande med henne för de övriga. Hatet som kritiserar kränker såväl enhetslag som frihetslag.

¹²I vår sexualgalna tid, i vilken människorna leva i ett sexuellt överhettat tillstånd, finns risk hos alltför många att fatta alla yttringar av attraktion (beundran, tillgivenhet, deltagande) såsom utslag av sexuell åtrå. Detta kunde vilseleda även psykoanalytiker som Freud.

¹³Alla behöva kärleksfull förståelse; nöden är skriande i de repellerande känslornas värld, i hatets värld. Den behöva de långt mer än det mest fulländade kunskapssystem. Alla ha sina individuella behov. Dessa behöva vi möta i stället för att vara intresserade av vad vi själva önska ge. Har man väl funnit nyckeln till deras hjärta, öppnar detta sig och man kan se deras nöd, som de kanske icke själva blivit medvetna om.

¹⁴Den av teologerna missuppfattade "omvändelsen" består icke i att godtaga orimliga dogmer utan i totalt ändrad inställning till människorna, i förvärvet av attraktionens goda egenskaper och övervinnandet av repulsionen (hatet) till allt i livet. Därmed följer också insikten, att "endast kärleken kan frälsa världen", att tjänandet av livet är utvecklingens väg, att vi inkarnera för att förvärva de egenskaper och förmågor som möjliggöra uppgående i livsenhetens rike. Det finns ingenting av "mystik" i något av detta, denna mystik, som förlorar sig i allsköns fantasispekulationer kring historiskt nedärvda livsokunnighetens religiösa illusioner och filosofiska fiktioner, denna "mystik", som motverkar förvärvet av sunt förnuft.

¹⁵Överallt och i alla sammanhang får individen sig själv ovetande genomgå prov för att Augoeides skall kunna avgöra, vad mer och annat han kan göra för människans medvetenhetsutveckling. Förutsättningen för dylik omvårdnad är givetvis, att individen nått ett sådant utvecklingsstadium, att det finns utsikter för dylika försök att medföra resultat; när individen närmar sig högre emotionalstadiet. Mystikern, som med all energi strävar att uppnå "förklaringens berg", har stora utsikter att få genomgå detta prov.

¹⁶Det är oändligt värdefullt för esoterikern att veta, var gränserna gå för individens möjlighet till insikt, förståelse och förmåga på de olika utvecklingsstadierna. Sedan återstår den alltid stora

risken, att barbaren tror sig ha nått kulturstadiet, emotionalisten idealitetsstadiet, mentalisten vara ett kausaljag. Det är misstag, som mycket få undgå att få smärtsamma erfarenheter av genom inkarnationerna. Människan är nu en gång för alla en särskild sort. Bönen "fräls oss ifrån ondo" kunde ersättas med "fräls oss från oss själva".

5.46 Kultur

¹Hur förvänd hela vår kultur är kanske man bäst inser, när man fått veta, att "harmonilagen" är rörelseaspektens grundlag. Disharmoni innebär att ändamålsenliga energierna neutralisera varandra med upplösning av materien som resultat. Kulturens förnämsta kännetecken är harmoni. Våra dagars filosofi, litteratur, konst och musik verka destruktivt och omöjliggöra även ansatser till verklig kultur. Vår tids kultur tillhör det lägre emotionala, och verklig kultur hör hemma i det högre emotionala, är omöjlig utan de egenskaper som utvecklas genom attraktionens energier med harmoni, glädje, lycka som yttre kännetecken.

²Nedan uppräknas några av de egenskaper som kunna förvärfvas på högre emotionalstadiet. Envar kan själv komplettera listan: beundran, tillgivenhet, deltagande, enkelhet, omedelbarhet, tolerans, vänlighet, tacksamhet, rättrådighet, uppriktighet, pålitlighet, mod, målmedvetenhet, beslutsamhet, uthållighet, livstillit, laglydnad, osårbarhet, storsinnet. Dessa ingå i de tolv essentiala egenskaper som kausaljaget måste ha förvärvat till hundra procent, innan det kan bli essentialjag. Några av uppräknade egenskaper finnas beskrivna i klassiska litteraturen och ha ansetts vara kännetecken på humanisten.

³Härav framgår emotionalitetens betydelse för kultur och humanism och rätt bruk av förnuftet och friheten.

⁴Det esoteriker kalla "kultur" tjänar till att utveckla emotionala och mentala subjektiva medvetenheten, förutsättningar för förvärv av högre subjektiv medvetenhet. Utan emotionala medvetenheten kunna vi icke få kontakt med essentialvärlden och utan den mentala icke kontakt med kausalvärlden. Den emotionala attraktionen når enhetens värld och den mentala kunskapens värld. Det är attraktionens kärlek och kunskap i förening, som möjliggöra förvärv av essential visdom och kärlek. Det är dessa som religionen skulle möjliggöra men teologien i själva verket försvårat med sina dogmer i stället för att ena mänskligheten. Intet som söndrar, som strider mot enheten, som utesluter någon, kan vara i överensstämmelse med kunskapen om verkligheten.

⁵Det torde behöva påpekas, att barbari är förenligt med teknik, att civilisation i stort sett varit just tekniskt barbari, hemmahörande på lägre emotionalstadiet, hatstadiet. Tekniken förbättrar mänsklighetens fysiska levnadsvillkor men har ingenting med kultur (förädling) att göra. Tyvärr har tekniken, som borde ha utvecklats jämsides med kulturen, gått denna i förväg. Därför ha vi under 1900-talet sett barbarregeringar utrustade med förstörelsemedel, som kunde betyda katastrof för mänskligheten.

⁶Verklig kultur, odling av det högre emotionala, är högsta uppnåeliga stadiet för större delen av mänskligheten i nuvarande zodiakepok om 2500 år. Det innebär i jämförelse med nuvarande förhållanden ett stort steg framåt mot idealitetsstadiet, på vilket alla äro medvetna om sitt ansvar, på vilket ingen behöver tänka på sig själv, därför att alla leva för alla, ha ansvar för alla. Det är på idealitetsstadiet mänskligheten förverkligar vad Christos menade med "gudsriket på jorden". I vår nya epok (om c:a tusen år) komma människorna att få en försmak av vad som menas därmed, förvärva åtminstone förståelse för frihetslagen och enhetslagen.

⁷Utan kunskap om de ofrånkomliga utvecklingsstadierna ha livsokunniga idealister trott sig kunna förvandla människonaturen genom manande individuella exempel på hur de kunna leva som uppnått högre stadium. Men naturen gör inga språng. Att individen kan "förvandlas", beror på att han återuppnår redan uppnådd nivå. I ett samhälle som vårt leva miljontals människor under sin verkliga nivå, hämmade i sin utveckling av oförstående omgivning och otjänliga livsomständigheter. Vi ha långt kvar innan förståelse för riktig barnuppfostran, individuell be-

dömning, är möjlig.

5.47 *Mystikerstadiet*

¹Kristendomen har bibragt människorna en felaktig uppfattning av både mystikerstadiet och helgoninkarnationen.

²För dem på mystikerstadiet, högre emotionalstadiet, gäller det dels att förvärva attraherande egenskaperna, dels att lära sig behärska det emotionala med det mentala. Mystikern söker lösa tillvarons problem med sin mentaliserade emotionalmedvetenhet, vilket ofelbart leder vilse.

³Hos alla mystiker blir emotionala fantasien suverän och når utom räckhåll för sunt förnuft. Såsom mystiker kan man beteckna Boehme, Guion, Swedenborg, Saint Martin, Emerson, Whitman, Mulford, Steiner och samtliga indiska rajayogier, även dem med objektiv emotional medvetenhet.

⁴Betecknande för dem på högre emotionalstadiet, mystikerstadiet, är deras strävan efter "förening med gud". Många tro sig också ha uppnått denna förening, vilket mystikernas och yogiernas skrifter vittna om. Den förening, de äro förvissade om, är med deras egen gudsskapelse i emotionalvärlden.

⁵Jaget är potentiellt ett högsta kosmiskt jag, ty man kan icke bli vad man icke potentiellt är. Det är denna potentialitet, som skall aktualiseras i manifestationsprocessen. När man inser detta, har man löst livets grundproblem. Vi äro alla gudomliga till vårt sanna väsen, och vår uppgift är att förverkliga detta väsen enligt lagen för självförverkligande.

⁶Det är denna insikt individen förvärvar på mystikerstadiet. Genom kontakt via enhetscentrum i kausalhöljet med essentialvärlden blir mystikern övertygad om att han är gudomlig till sitt väsen, förstår vad som menas med gamla talesättet "endast den känner sig själv (sitt sanna jag) som är medveten om sin gudomlighet". Genom esoteriken får man vetskap om att man har oförlorbar delaktighet i den kosmiska totalmedvetenheten och att det är denna delaktighet, som garanterar, att man en gång skall bli ett högsta kosmiskt jag, hur många eoner det än kan taga. Att ha detta mål levande för sig är snabbaste sättet att utvecklas, att bli ett andrajag, att bespara sig många onödiga inkarnationer och mycket onödigt lidande. Till livets paradox hör att enda sättet bli ett andrajag är att glömma sig själv, uppgå i tjänandet av livet på alla de sätt som automatiskt medföra medvetenhetsutveckling. Till paradoxen hör att själv förvärva kunskap och insikt, egenskaper och förmågor för att kunna tjäna bättre, glömma sig själv för målet, att glömma sig själv, när man arbetar på sin egen utveckling.

⁷Laurencys verk äro icke för dem på mystikerstadiet. Mystikerna måste göra sina erfarenheter i det högre emotionala och behöva icke hylozoiska mentalsystemets beskrivning av materiella verkligheten. De äro nöjda med snart sagt vilken världsåskådning som helst. De umgås med sina "högå andar", sina mästare i emotionalvärlden och behöva icke mentala medvetenhetens sunda förnuft.

⁸KOV är för dem som vilja orientera sig i verkligheten. För dem, som söka normer för handlandet, ger kunskapen om livslagarna (tredje delen av DVS) en erforderlig grundsyn.

⁹Skillnaden mellan mystikern och esoterikern (emotionalisten och mentalisten) är att mystikern icke behöver, icke ens önskar klara begrepp. För mystikern är "känslan allt". Han älskar det oklara, diffusa, odefinierade. Han värjer sig instinktivt mot mentala klarheten, emedan den hindrar honom att förlora sig i "det utsägliga", försvårar fantasiens utsvävningar i oändligheten. Ofta påträffar man hos mystikern en avoghet mot allt som "står i böcker". De märka ofta icke heller de uppenbara motsägelserna t.ex. i förkunnandet att "sanningen är en" med samtida konstaterandet, att icke två finnas som ha samma uppfattning. Mystikern har lättare att leva ett helgonligt liv med attraktionens energier som drivkraft och har lättare att bli "intuitiv" i en ytligare bemärkelse, eftersom "kärleksfull förståelse är vägen till andras hjärta".

¹⁰Esoterikern kräver ett klart utformat mentalsystem av fakta och ideer att utgå ifrån. Tyvärr ha

de flesta hittills nöjt sig med spekulatationssystem. De, som ha femte departementet i sitt mentalhölje, sträva efter exakta begrepp och plågas av all oklarhet, i vars skydd allt slags fantasteri frodas.

¹¹Det är stor hjälp för individen på mystikerstadiet att redan på lägre stadier ha genom filosofisk skolning lärt sig älska klara begrepp. Han faller då icke så lätt offer för den oklara sentimentaliteten, som i outsäglig hängivenhet förlorar sig i gud eller "det absoluta" och därmed tror sig ha nått livets mål, betraktar mental klarhet såsom hädelse, "förlust av nåden", förmäthenhet, avfall från gud, förkastelse, med flera uttryck, vilka visa hur skenbart oöverkomligt det är att försaka detta ljuvliga självbedrägeri.

¹²Mystikernas skrifter kunna vara till stor hjälp för dem på högre emotionalstadiet men bli däremot ofta till hinders för dem som blivit mentaljag, därför att de motverka den klarhet som mentalisten eftersträvar. Det blir så lätt återfall i den efterlängtdade, emotionala oändlighetsexpansionen och "föreningen med gud". Denna återfinner man först såsom essentialjag vid uppgåendet i enheten.

¹³Människan såsom mystiker i de högsta emotionalregionerna tror sig alltid vara suverän och allvetande utan möjlighet att inse egen begränsning. Lika ofelbart blir hon ohjälpligt offer för sina vanföreställningar. Det bedrövliga därvid är, att hon med hithörande emotionalmedvetenhet och emotionalenergi nästan alltid idiotiserar en avsevärd del av de människor hon lyckas nå.

¹⁴I teosofiska litteraturen förekomma uppgifter, att de tre högsta emotionala materielagen (48:1-3) svara mot de tre kausala (47:1-3). Detta är missvisande. Man kan mycket väl ha aktiverat de tre högsta emotionala utan att vara kausalt medveten. Därpå beror mystikerns oberoende av mental kontroll och hans extatiska expansion i skenbara oändligheten med känsla av allvetenhet etc. Det hindrar icke att vibrationerna från 48:3 kunna nå 47:3 och att människan kan mottaga inspirationer från Augoeides. Med 48:2 kan man påverka enhetscentrum (47:2) i kausalhöljet.

¹⁵Felet med många på emotionala attraktionsstadiet är att de vilja fort bli helgon och tycka att de misslyckats i sin inkarnation, om de icke uppnå det stadiet. De plåga och tyranniserar sig själva och känna sig ofta djupt olyckliga. Men med dylikt krampaktigt djurplågeri motverka de sin egen utveckling.

¹⁶Många på högre emotionalstadiet skulle snabbt uppnå högre stadier, om de icke bleve idiotiserade av härskande teologiska dogmer eller ockultisters fantasikonstruktioner. Att behöva frigöra sig från allt detta dravel är ett sisyfosarbete i liv efter liv. Det värsta är att vi aldrig bli kvitt denna belastning, förrän planethierarkien återkallas och äntligen kan rensa detta augiasstall. Det räcker icke med en Herakles. Det behövs en legion.

¹⁷Mystikern har en tendens att draga sig inom sig själv för att där finna frid och vila. Han är nöjd att få leva med sin gud (som han själv format i emotionalvärlden). Detta är för honom den enda sanna verkligheten. Däri visar sig mystiska temperamentets begränsning. Avskildhet är förstajagets liv; för andrajaget finns endast gemenskap, enhet.

5.48 På emotionalstadiet viktigaste egenskaper och förmågor

¹På emotionalstadiet utvecklas individen genom att aktivera emotionala medvetenheten i emotionalhöljet. Genom att man odlar (riktar uppmärksamheten på) attraktionens egenskaper (beundran, tillgivenhet, deltagande) aktiveras medvetenheten i de högre molekylarslagen; genom att man lever i hatkänslor (fruktan, vrede, förakt) stärkas dessa allt mer.

²Det är i emotionalhöljet, som de egenskaper förvärvas, vilka möjliggöra aktivering av de högre molekylarslagens medvetenhet. Sedd ur materiaspekten består utvecklingen i att lägre molekylarslag i höljet utbytas mot högre.

³På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium, det emotionala och i huvudsak lägre emotionala, är emotional osårbarhet, oberördhet av allt, emotional stabilitet, gudomlig likgiltighet för vad som händer egna inkarnationen, glömska av egna jaget (förstajaget) mest efter-

strävansvärda egenskapen: förutsättning för enhetsviljan. Den som vill bli mentaljag måste lära sig fullständigt oberoende av allt vad känslor heter. Därmed menas ingalunda kärlekslöshet utan makt över känslolivet. Detta kan och måste behärras genom mentalviljan.

⁴Det måste för esoterikern bli absolut likgiltigt vad människorna säga om eller till honom, vad de göra mot honom. Han vet att det tillhör deras utvecklingsnivå och att de icke förstå bättre. (Han var själv likadan på den nivån.) Det är så mycket lättare att förvärva den egenskapen, när man vet, att påfrestningarna i livet samtidigt äro tillfällen till gottgörelse, kvittning, prov och härdning. För övrigt vet han, att på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium "allt är sagt" om honom, att intet mer finns att hitta på.

⁵Genom utgivande, tjänande, självupppoffrande liv förvärvas enklast alla goda egenskaper och utbytas samtidigt automatiskt lägre molekylarslag mot högre. Av betydelse är givetvis daglig meditation över alla goda egenskaper (en och en) utan egoistisk strävan "att bli god", som motverkar ändamålet. Att glömma sig själv och sin obetydlighet blir självfallen sak. Viktigt är att godheten ej får bli källa till svaghet och eftergivenhet för andras anspråk. Sentimentalitet förblindar omdömet. Man har att själv bestämma över sig själv och vad man själv anser mest förnuftigt och ändamålsenligt. En helgjuten karaktär är viljebestämmd, oberörd av andras uppskattning, uppfattning och åsikter. Det räcker icke med att bara vilja tjäna. Man måste kunna göra det på ett sådant sätt, att hjälpen blir effektiv. Annars kan man skada mer än gagna. Det räcker icke med att bara vilja. Man måste också veta "hur det skall göras": med insikt, omdömesförmåga och intelligent förståelse. Genom att man använder förnuftet utvecklas det så småningom till "sunt förnuft".

⁶Det riskabla med alla dylika anvisningar är, att de icke äro för alla, utan för dem som uppnått en utvecklingsnivå, där anvisningen psykologiskt hör hemma. Man predikar icke "kärlek" för barbaren. Det gör man för dem som ha utsikt att nå det högre emotionala. Liksom i all skola måste man rätta undervisningen efter uppfattningsförmågan. Endast det enklaste, det för alla gemensamma, är för alla. I övrigt är all undervisning individuell, anpassad till nivån. Läraren är till för att hjälpa individen.

⁷De tre viktigaste förmågorna på emotionalstadiet äro vilja till enhet, skapande fantasi och visualisering. De underlätta kontakten med kausalhöljets centra.

⁸Bästa, enklaste, säkraste sättet att nå högre nivåer är genom förvärv av goda egenskaper. När dessa egenskaper var och en förvärvats till femtio procent, går det snabbt mot helgonstadiet.

⁹Vi kunna hjälpa människorna genom att ge dem kunskap, livsmod, styrka att bära, genom våra tankar. Ju högre slag av medvetenhet ideerna tillhöra, desto större effekt ha de, emedan högre materielag innebär större energi, desto större är också deras omdaningsförmåga.

5.49 Bemästrandet av det emotionala

¹Människorna regeras av sitt emotionalväsen, tills de blivit herrar över sina emotionala medvetenhetstillstånd. Det är ett mäktigt väsen, som de själva skapat åt sig i föregående inkarnationer. Det aktiveras av undermedvetenheten och utifrån kommande vibrationer i emotionalvärlden (omedveten telepati), särskilt märkbar ifråga om alla slags psykosor. Först när människan inser, att hon icke är sina känslor, kan hon börja frigöra sig från emotionalväsendets makt. Så länge hon identifierar sig med sina känslor, är hon dessas slav. Det är människan, som skapat åt sig dessa fysiska, emotionala och mentala tyranner. De äro hennes verk i det förflutna.

²Något helt annat fås, när andrajaget formar sina höljen. Även de äro jagprodukter, men absolut perfekta redskap åt jaget och innehålla ingenting annat än det jaget bestämt. Ingenting kan intränga i dem utifrån. Allt är reglerat i överensstämmelse med livslagarna.

³Spinozas tes, att en affekt kan övervinnas endast genom en annan affekt, gäller på emotionalstadiet, innan individen förvärvat mentalmedvetenhetens mentalvilja. Därefter beror det på individen, om han vill låta affekten härska eller vill vägra den beaktande, eller rentav sopa ut

den ur emotionalhöljet, så att det efteråt är som om den aldrig funnits.

⁴För att människan skall kunna göra sig oberoende av sina förhållanden och omständigheter i det fysiska måste hon befria sig från emotionala illusivitetens förblindande och fångslande makt och fruktan för det okända och framtiden. Detta är möjligt endast genom det mentala, som på emotionalstadiet är verkningslöst.

⁵Att vara medveten om sina ofullkomligheter, sina fel och brister är förutsättningen för att befria sig från dem. Att jaget kan bli kränkt av andras kärlekslöshet, visar att individen är beroende av sina känslor.

⁶Man befrias icke från emotionalmedvetenheten och dess energier med en gång utan under en lång serie inkarnationer, vad man populärt kallat "förädling", med tyvärr ofta förekommande återfall i det lägre. Även de, som nått relativt hög emotionalmedvetenhet, kunna av dålig skörd dömas till oförmåga att behärska de lägre energierna. I regel är den dåliga skörden resultat av kärlekslösa domar över felande bröder. De som döma ska i sin tur dömas, om icke i samma liv så i ett efterföljande. Brott mot enheten medför alltid fall.

⁷Som väl är torde c:a halva mänskligheten ha det mesta bakom sig i detta hänseende och stå på gränsen till det högre emotionala. Men ännu återstår mycket, ehuru processen påskyndats genom senaste århundradets vetenskapliga mentalaktivering. Avslutad är processen först, när emotionalhöljet består av idel emotional-atomer, individen blivit ett 45-jag, och höljet helt dirigeras av essentialenergierna via enhetscentrum i kausalhöljet. Då först vet individen vad som menas med verklig kärlek.

⁸Detta utbyte av förstajagets emotionala attraktion mot andrajagets essentiala enhet var vad gnostikerna kallade "ställföreträdande försoningen", som teologerna så fatalt missförstått och som därmed vållat så mycket onödigt lidande.

⁹Frigörelsen från emotionalmedvetenheten medför i sitt begynnelsestadium ofta för de "sensitiva" behov av att i möjligaste mån undvika kontakt med allt som tillhör tillvarons nattsida, något vari moderna litteraturen firar veritabla orgier med skildringar av det sämsta hos människorna. Strindberg var en föregångare med dylika skildringar av "parias" och mänskliga hataspekten. Med uppnåendet av mystikerstadiet följer väl hos de flesta förmåga att känna deltagande även med individer, som visa dessa livsytringar på barbarstadiet.

¹⁰Glad och lycklig skall människan vara. Annars är det något fel på henne, ett fel som måste avlägsnas. Vi ha ingen anledning att vara annat, när vi veta vår bestämmelse, att glädjen och lyckan för oss snabbast framåt, är av oerhörd betydelse för vår omgivning och ger bästa tänkbara skörd. Det hela är en känslsak, och för dem som förvärvat vilja en viljesak. Det emotionala skall icke behärska oss. Vi kunna vara glada och lyckliga, om vi vilja vara det. Annars äro vi slavar under vårt emotionalväsen. Vårt mentalväsen är lyckligt (mentalvärlden är vårt himmelrike), så att den som ej är lycklig därmed bevisar sitt beroende av det emotionala.

¹¹Mänskligheten lever i fysiska och emotionala världarna. Dess tankar äro mentaliserade emotionalformer. Det är hög tid att vi börja lära oss leva i mentalvärlden också. Den som lever i mentalvärlden är glad och lycklig. Depression, nedstämdhet etc., äro resultat av jagets nedsjunkande i det emotionala.

¹²Planethierarkien menar, att (ifall utvecklingen fortskrider som den hoppas) emotionalhöljets betydelse allt mer skall avtaga. Mänsklighetens uppmärksamhet kommer i stället att riktas mot dels det fysiska, dels det mentala. Det fysiska livet erbjuder så många olösta problem, och dessa komma att tilldraga sig allt större uppmärksamhet, sedan mänskligheten föresatt sig att göra ett "paradis" för sina framtida inkarnationer. Det mentals medverkan därvid kommer att öka allt mer i betydelse. Vetskapen om livets mening kommer också att medföra en allmän strävan hos människorna att bli mentaljag. Med insikten om att medvetenhetsutvecklingen är en omständlig och tidskrävande process och att man icke kan hoppa över mentala medvetenheten för att plötsligt hamna i kausala och essentiala komma teosofiska och övriga ockulta sekter att tillnyktra och

inrikta sig på närmare och mer realistiska mål. Folk kommer icke längre att önska leva i en fantasiens skenvärld. Och därmed kommer också emotionalvärlden att "avfolkas" och befrias från de fantasikonstruktioner som tjusa och bedra. Emotionalhöljet blir tomt på sitt innehåll, och människorna komma att ambulera mellan fysiska och mentala världarna utan mellanspel i emotionalvärlden.

5.50 Emotionalitetens mentalisering

¹Såväl tredje som fjärde naturrikets individer ha sin monadmedvetenhet centrad i triadens emotionalatom. Båda grupperna befinna sig på emotionalstadiet. Dessutom har människan en djurkropp. Dessa båda fakta klargöra människans närhet till djurriket i fysiskt och emotionalt hänseende. Men det finns väsentliga skillnader. Människan har kunnat aktivera medvetenheten i emotionala materiens mentalatomer, aktivera medvetenheten i sitt mentalhöljes lägsta molekylarslag, sammanväva emotional- och mentalhöljerna, så att hon fortsättningsvis kan aktivera högre slag av mentalmedvetenhet.

²Detta om mänskligheten på barbar- och civilisationsstadierna. De individer, som överförts till vår planet och alltså kausaliserat tidigare, ha i regel lyckats nå kultur- och humanitetsstadierna. Detta är förklaringen på förekomsten av denna elit, vars individer kunnat centra sin monad i triadens mentalmolekyl och förvärva perspektivmedvetenhet.

³Man kan indela denna elit i två kategorier: dem som varit invigda i esoteriska kunskapsordnar och fått del av verkliga kunskapen, och dem som utan denna kunskap konstruerat fikcionalismen i teologien och filosofien. Vetenskapens fiktionssystem äro av senare datum. De invigda ha, på grund av de makthavandes intolerans och förföljelse av oliktänkande, varit tvungna behålla sin kunskap för sig själva. Den insats de kunnat göra har bestått i att försiktigt förkunna humaniserande ideal.

⁴Det är att hoppas, att esoteriska eliten, som tyvärr till stor del hamnat i desorienterande ockulta sekter, skall kunna återfinna riktiga systemet och bli den vägvisare för mänskligheten den var avsedd att bli.

⁵Under mänsklighetens mer än 20 miljoner år långa medvetenhetsutveckling ha energier från planethierarkien efterhand kunnat vitalisera mentala atomerna i emotionala molekylarslagen i emotionalvärlden och därigenom även mentalatomerna i människans emotionalhölje. Det emotionala har så småningom mentaliserats, och de klaner, som överförts till vår planet i flera omgångar (eftersläntrare från andra håll, ehuru före övriga mänskligheten i medvetenhetsutveckling), ha bidragit till denna mentalisering.

5.51 Helgoninkarnationen

¹Helgoninkarnationen har föga likhet med de föreställningar teologerna bibringat sina anhängare. Helgonet har lärt sig inse, att livets mening är medvetenhetsutveckling, att den emotionala och alldeles särskilt den mentala medvetenheten har större betydelse än fysiska ting, att det fysiska livet har sin stora betydelse för förvärv av egenskaper och förmågor genom tjänande av livet, mänskligheten, utvecklingen och enheten men i övrigt endast verkar desorienterande och förlockande.

²Den, som genomgått helgoninkarnationen, har därmed lagt emotionalstadiet bakom sig. Det betyder icke, att han i ny inkarnation ej kan återfalla i det emotionala. Tvärtom måste han i liv efter liv genomgå samma stadier, och sedan beror det på många faktorer, hur och när han uppnår sin egentliga nivå. Men sedan han återuppnått sin nivå, kan han vid behov och när som helst behärska sin emotionalmedvetenhet, är medveten om sin enhet med alla människor utan undantag och har definitivt besegrat varje tendens till förakt.

³Helgonet har bemästrat emotionalvärldens energier. Det innebär fullständigt behärskande av alla företeelser i emotionalmedvetenheten, fullständig oberördhet av andras beteende, kritik och

förkastande. Egna misstag och dumheter i det förflutna kunna opersonligt analyseras såsom typiska företeelser på visst utvecklingsstadium, egenartens reaktion under givna omständigheter.

⁴Helgonet är oberoende av sina känslotillstånd, fritt från allt beroende av människor, låter sig icke utnyttja, är självbestämt. Inställningen är deltagande och tjänande, utan något slags emotionalt motiv. En sådan människa är enkel, omedelbar, osårbar och målmedveten.

⁵Halten av ädla egenskaper beror på effektiviteten av viljan till enhet, förmågan att stå det onda emot, även om det "ställer till trassel", att icke kompromissa med vad man själv vet vara rätt. Man hjälper inga genom att vika för ohemula anspråk, genom att lägga hyende under lasten. Utomstående uppfatta ofta helgonet såsom "hård individ", därför att det är fritt från allt slags sentimentalitet, något de flesta icke veta vad det är. (Som alltid tro de att de förstå, därför att de tillägnat sig talesättet.) Det gäller att "vidga begreppet" egenskaper. Så är till exempel tacksamhet tacksamhet för allt, allt vad livet ger, för andras tillgivenhet och förståelse etc.

⁶Det finns många slag av helgon. Lägsta slagets helgon utgöra de som nått högsta emotionala attraktionsnivån. Men även kausaljag äro helgon, när de icke kunna förvärva högre slag av medvetenhet utan hjälp av emotional fantasi och emotionala energiernas dynamik. De måste i nya inkarnationer återuppväcka sin latent emotionalmedvetenhet för att ha tillgång till emotionala attraktionens aktiveringsmöjligheter. När de blivit andrajag, essentialjag, äro de ett med alla, varför begreppet helgon i deras fall icke längre har någon mening.

⁷Att ha uppnått helgonnivån behöver icke innebära att man förvärvat alla de ädla emotionala egenskaperna till hundra procent. Det räcker med den väsentliga: attraktionen till livsföreteelserna (närmast människorna), som i sig innebär höggradigt förvärv av allt ädelt. Det finns flera helgonnivåer att avverka, innan man blivit 46-jag.

⁸Vi kunna aldrig avgöra, när en människa nått helgonnivån. Det enda vi ha att bedöma efter är, att individen icke i något avseende kan påverkas av emotionalenergierna men väl använda dem vid behov.

5.52 Snabbaste utvecklingen på emotionalstadiet

¹Medvetenhetsutvecklingen går jämsides med förvärv av goda egenskaper under tusentals inkarnationer alltifrån barbarstadiet. I och med att människan "tar sitt öde i egna händer", metodiskt och systematiskt arbetar på de goda egenskapernas allt högre procenttal, blir inkarnationen av betydelse med ett "rikt liv" som resultat. Automatiskt förvärvas därvid medvetenheten i allt högre emotionala molekylarslag, tills närmaste målet nåtts, det oegentligt kallade helgonstadiet. Särskilt i cykliskt återkommande nedgångsperioder, som den nuvarande, är det icke lätt att arbeta på förädlingen, då allting synes motverka dylika strävanden. Men det är just i sådana tider, där motståndet är starkast, som vi kunna lära mest och göra de största framstegen.

²Den utvecklas snabbast, som glömmer sin egen utveckling, glömmer sig själv i tjänandet, överlämnar sin utveckling åt sitt omedvetna i förvissning om att den, som ställt sig under enhetens lag, också automatiskt uppgår i enheten. Med våra mentala analyser störa vi medvetenhetsprocessen i vår kausala och essentiala övermedvetenhet.

³Genom att vi koncentrera medvetenheten på de uppgifter, som sammanhöra med tjänandet, blir detta så välgjort vi förmå och lära vi oss att tjäna allt bättre. Centrala uppgiften är att föra alla in i enheten, envar så långt den har möjlighet uppfatta enheten på sin nivå; i alla händelser motverka repulsionen, hatet. Det är så litet vi förmå, så litet vi ha att lära av vårt historiska förflutna (som mestadels varit lägsta emotionala), så litet psykologien kan hjälpa oss (den befinner sig ännu i sin linda). Alla, som leva för att tjäna, äro pionjärer, upptäckare av outforskade regioner i våra höljens medvetenhet och i motsvarande världars medvetenhetsaspekt. Hatets regioner känna vi till genom litteraturens romaner och skådespel. Där äro de "geniala" författarna i sitt esse genom sina analyser av primitiva medvetenheten på de 400 barbarnivåerna, varigenom de hindra oss rikta uppmärksamheten på "något annat".

⁴Men den, som vill vara hjälpare i mänsklighetens oerhörda själanöd, lever i attraktionens regioner och söker visa människorna vägen till ett friktionsfritt liv genom riktiga mänskliga relationer, vägen till mentala och kausala ideernas världar (kausala därför att de visa oss orsakerna till de verkningar vi bevittna).

⁵Snabbast utvecklas den som i förhållande till sina medmänniskor systematiskt odlar kärleksfull förståelse och detta för alla med vilka han på något sätt kommer i beröring eller hör talas om. Allt som icke är kärlek är hat, och hatet är absolut hinder för uppnående av femte naturriket. Vi ha under vår utveckling på lägre stadiet förvärvat otaliga repulsionens egenskaper. De måste ersättas med attraktionens. Det betyder icke att man är blind för andras brister utan att man förstår dylika och hjälper, åtminstone med goda tankar.

⁶Det enklaste sättet att arbeta på sin utveckling är att en kort stund varje dag meditera över en viss god egenskap och att regelbundet fortsätta därmed, tills man märker att arbetet ger resultat: egenskapen blir allt lättare att förverkliga. På det viset kan man taga den ena egenskapen efter den andra man synes ha största behovet av. Det viktiga är att detta sker varje dag. Annars förflyktigas lätt intrycken, vilka behöva förstärkas dag för dag, ifall man vill nå resultat. Sporadiska försök leda ingenstans och förefalla snart meningslösa.

⁷Man kan också göra så, att man varje dag tar egenskapen i en kort devis, som man upprepar för sig, så snart tillfälle ges eller det gäller att förjaga ovälkomna tankar. Detta underlättar medvetenhetskontrollen och motverkar förströddheten, i vilken meningslösa tankeassociationer avlösa varandra i ständig följd. Ju lägre halt av egenskapen, desto längre tid tar det, innan egenskapen yttrar sig spontant.

⁸Vill man icke arbeta på sin utveckling, så får man följa den allmänna lunken under tusentals eljest onödiga inkarnationer.

⁹När en människa uppnått högre emotionalstadiet (mystikerstadiet) och med numera tillgänglig esoterisk kunskap vet, att det beror på henne själv, när hon skall nå "fullkomlighet" såsom människa (bli kausaljag med ett kausaljags alla ofullkomligheter), lär hon sig också hur hon rätt använder tiden (efter fullgörande av alla sina olika slags samhällsliga plikter) och på vad hon skall fästa sin uppmärksamhet. Detta leder efterhand till att hon utgallrar allt som för hennes utveckling är oväsentligt.

¹⁰Det torde behöva påpekas, att esoterikern icke gör någon skillnad mellan profana och heliga yrken. Alla äro nödvändiga och just därför lika "heliga" (om man alls skall använda den beteckningen); alla ingå i den nödvändiga livserfarenheten och samhällstjänsten. Det är pliktuppfyllelsen (förvärv av nödvändig egenskap), var man än står, som är det väsentliga. Genom att förvärva goda egenskaper förvärvar man automatiskt högre slag av medvetenhet.

¹¹All verksamhet kan kallas "andlig" i den mån den är grundad på hög idealism, högsta goda för största antalet och självförsakande strävan. Dylikt förstajag är en om än svag kopia av kausaljaget, vars "väsen" är kunskap, enhet, vilja till offer. Motsatta typen är den som behärskas av maktlystnad, ärelystnad, habegär, högmod och saknar vilja till enhet.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Förstajagets emotionalväsen* av Henry T. Laurency. Uppsatsen ingår i boken *Människans väg*, utgiven 1998.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1998.